

Pääkirjoitus:
Isä, äiti ja koti
- Veikko Aro-Panula
Sivu 3

Hetkiä elämästä
- Airi Virtanen
Sivu 4

MJK-
- John Remes
Sivu 8

Todistaja

June/July • Kesä/heinäkuu 2011 No. 6 Volume 86

\$4.00 (HST INCL.)
3,50 EURO

KESÄN VIETTOA

PHOTO: EERO SORILA

Intiaani johti minut Taivaan tielle

5.5.1955. Tuo päiväys tarkoittaa sitä aikaa, jolloin sain luovuttaa nuoren elämäni Jeesukselle ja Hän sai tulla minun sydämeeni asumaan. Tuona keväisenä sunnuntaina ilmestyi kotiini Voikkaan Mattilaan yllättäen pariskunta kasvattivanhempieni mukana Heinolan hengellisiltä juhlilta. He ilmoittivat nimekseen Anni Silander de Viktor Nievas. Selvisi, että suomalainen Anni oli ollut lähetystyössä Uruguaisissa ja oli jossain vaiheessa avioitunut tämän Viktorin kanssa. Viktor oli tullut uskoon lähetystyön tuloksena. Hän oli tunnettu laulaja Uruguaisissa ja Viktor oli oikea intiaani, hänessä virtasi intiaaniveri. Rinnassani "läikähti", kun ajattelin saavani hänestä kaverin intiaanileikkeihin. Mutta ei, näin ei käynyt, Viktor kysyikin ensitöikseen, että olenko uskossa? Siihen oli vastattava, että en ole. Viktor lisäsi vielä, ettei hän lähde meiltä pois, ennen kuin annan elämäni Jeesukselle. Tuon päivän iltana sain polvistua ja antaa elämäni Jeesukselle, ja Viktor julisti Jeesuksen nimessä syntini anteeksi.

Opetus lottoamisesta

Elettiin vuotta 1975. Elämässäni oli ollut pitkä pimeä kausi, josta ei ole mitään positiivista kerrottavaa. Makasin sairaalassa, oli jo viides viikko menossa. Silloin sain sieluni hädässä huutaa Jeesusta avuksi. Vaimoni ja poikani olivat tehneet liiton keskenään ja alkaneet rukoilla puolestani. Kahden viikon kuluttua tuli heille rukousvastaus. Siinä vaiheessa oli vuosi 1976 jo menossa. Olimme vaihtaneet asunnon isommaksi, koska poikamme tarvitsivat omaa tilaa. Siitä seu-

Herra on ollut hyvä, todistaa Keijo lilo, nyt jo ikämies. Hän soitti pitkään käyrätorvea Kouvolan Betanin soittokunnassa

rasi tilanne, että pelimarkat olivat vähän tiukalla. Huokailin Taivaan Isän puoleen kertomalla huolelani. Sanoin: "Isä, Sinähän tiedät tavan, millä Sinä voit auttaa tätä meidän taloutta... tarkoitan tuota lottopeliä." Luotin niin lapsenmielisesti Suuren Jumalan mahdollisuuksiin. Meni muutama viikko, jona aikana räytin muutaman rivin lottokuponkeihin. Koko ajan huokailin Taivaallisen Isän puoleen toivoen, että Hän voisi vähän auttaa.

Tuli sitten eräs syyskuun aamu, jota en voi koskaan unohtaa. Minulla ja vaimollani oli töihin lähtö edessä, mutta ennen kun herätyskello oli ehtinyt soida, tapahtui jotain yliluonnollista. Heräsin siihen kun minuun kävi näkymätön voima hellävaroen kiinni. Ei niin kuin joku ihminen olisi minua nostanut käsillään, vaan olin kuin pumpulin ympäröimänä. Minut nostettiin sängystä seisaalleen ja kävelytettiin suoraan sängyn päästä lattialle. Vilkaisin vaimoani, hän oli edelleen unenmaille. Eikä siinä kaikki, sillä suuni toisti tahtomattani numerosarjaa. Etsin kynän ja tallensin numerot. Sen jälkeen suuni lakkasi niitä toistamasta.

Odotin innolla lauantaina lottoarvontaa. Kaikki numerot, jotka olin saanut, olivat arvonnassa oikein, mutta olin saanut vain neljä numeroa ja nollan. Silloin lotossa oli kuusi numeroa. Sain sillä

rivillä muutaman kympin markkoja. Kyselin Jumalta, miksi vain neljä numeroa? Suuri Jumala halusi minun ymmärtävän, että hänellä olisi valta tehdä niin kuin toivoin, mutta Hän on pitävä minusta huolen. Ja kiitos Jumalalle, Hän on todella pitänyt! Herra on hyvä!

KEIJO ILO

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

.....
Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Annele Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajat

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

E-MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

.....
\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

Valtakunta pienessä siemenessä

Isossa ruokakaupassa oli kaikenlaisia ryynejä, jauhoja, kuivia hedelmiä, mausteita ja vaikka mitä isoissa pytyissä ja pikkulaatikoissa. Niitä voitse kauhoa pussiin ja ostaa tarpeen mukaan. Yksi pikkulaatikko pysäytti tutkimaan tarkemmin, siinä luki Mustard seeds eli sinapinsiemeniä.

Heti muistui mieleeni Jeesuksen opetukset sinapinsiemenestä, että se on pienin kaikista siemenistä. Ja totta, laatikossa oli vaaleita pienempiä pyöreitä palloja, juuri niitä Raamatun kertomusten sinapinsiemeniä. – Hei tulehan tänne, kutsuin kauppakaveria. – Tässä on

sinapinsiemeniä, eikö ole pieniä! – No niin on. Mitä Jeesus sanoikaan: ”Jumalan valtakunta on kuin sinapinsiemen..”. Voiko mahtava Jumalan valtakunta olla jotain noin pientä? Sehän kattaa taivaan ja maan ja koko loputtoman universumin. Siinä olisi oikea vertaus Jumalan valtakunnasta.

Jeesus opetti jotain erikoista. Jumalan valtakunta alkaa pienestä, mutta kasvaa tosi suureksi. Kertomus Jeesuksesta pienelle pyhäkoululapselle, sana ’Jeesus rakastaa sinua’, rukous tai pieni rakkaudenteko alkaa itää, ja jonakin päivänä tämä pieni siemen tuottaa mahtavan sadon. Sielu pelastuu, ja mon-

ta muuta hänen kauttaan, syntyy herätyksiä, seurakuntia, lähetetään lähetysaarnajia, painetaan lehtiä ja kirjoja ja viritetään sähköiset laitteet julistamaan evankeliumia miljoonille. Jumalan valtakunnan elävä siemen itää. Sana ei tyhjänä palaja. Pienestä se alkaa, mutta siitä tulee suuri puu, jonka oksille linnut tekevät pesiään. Mikä valloittava kuvaus kaikkivaltiaan Jumalan töistä!

Uskokin alkaa pienestä. ”Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenen verran..”. Jotain suurta opettaa meille pieni sinapinsiemen kaupan laatikossa. Sellainen on Jumalan valtakunta!

L. MYRÄ

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Isät, riippukaa kiinni Sanassa

Viime kuussa juhlimme Äitienpäivää ja nyt on vuorossa Isänpäivä. Molemmat juhlat ovat muodostuneet tärkeiksi perhejuhliksi ympäri maailmaa. Suomessa

isänpäivää on vietetty marraskuun toisena sunnuntaina 1940-luvulta lähtien, mutta yleisimmin sitä alettiin viettää 1970-luvulla. Täällä Kanadassa sitä vietetään kesäkuun toisena sunnuntaina.

Molemmat juhlapäivät ovat alkaneet Yhdysvalloista. Isänpäivän tarkoitus on ollut lähentää isien ja lasten suhteita ja huomioida, miten tärkeä rooli isällä on perheen huoltajana. Isänpäivää ei silti juhlita samalla mittakaavalla kuin äitienpäivää. Meillä monilla on vielä isä, jota haluamme huomioida jollakin tavalla. Voi olla, ettei sinulla ole enää mahdollisuutta viedä aamiaista isälle vuoteeseen laulun, kortin ja halausten kera, mutta voit viestittää onnittelut soittamalla tai lähettämällä kortin.

Uskon, että monet lukijoista ovat jo saattaneet isänsä viimeiselle matkalle. Sinulle isänpäivä voi olla hyvinkin raskas. Muista, sinun Taivaallinen Isäsi on silloin lähellä...käänny Hänen puoleensa.

Tahdon tuoda kiitokseni isälleni rakkauden osoituksesta, rukouksista ja avusta niin monin eri tavoin. Olet osoittanut miten tärkeää rukous on. Muistan monesti nähneeni sinut polvillasi. Kiitos sinulle rakas isäni kaikesta!

Nykypäivän isät ottavat osaa perheensä elämään eri tavalla. He jopa kokkaavat, siivoavat ja viettävät aikaa lastensa kanssa. Olen nähnyt sen omin silmin seurattessani lapsiperheitä. Onhan se ollut myös kokemus omassa perheessäni. Joissakin perheissä, vaimo (äiti) on luovuttanut kokonaan ruuanlaiton isälle.

Isät, jotka viettävät aikaa lastensa kanssa, eivät tule sitä koskaan katumaan. Jos itse saisin sen ajan takaisin, viettäisin enemmän aikaa lasteni kanssa. William Shakespeare on sanonut: ”Se on viisas isä, joka tuntee oman lapsensa.” Uskon, että isän tai isoisan tärkein tehtävä perheessä on rukoilla omiensa puolesta. Ei kenelläkään ole samaa auktoriteettia rukoilla perheesi puolesta kun sinulla, isä. Ja mikään ei korvaa rukousta, jossa saat viedä vaimosi ja lapsesi tai lastenlapsesi Jumalan eteen. Lue Jumalan Sanaa perheesi kanssa. Lapset (lastenlapset) eivät ole koskaan liian nuoria tai liian vanhoja, ettei heidän kanssaan voisi viettää aikaa Sanan äärellä.

Muistuu mieleeni Sanan kohta, 4. Mooseksen kirjasta, jossa Jumala puhuu Israelin kansalle sanoen: ”Ja jos nyt totelette minun käskyjäni, jotka minä tänä päivänä teille annan, niin että rakastatte Herraa, teidän Jumalaanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämeštänne ja kaikesta sielustanne, niin minä annan teidän maallenne sateen ajallansa, syysateen ja kevätsateen, ja sinä saat korjata viljasi ja viinisi ja öljysi. Ja minä annan sinun karjallesi ruohoa kedoillasi; ja sinä syöt ja tulet ravituksi. Varokaa, ettei teidän sydämenne antaudu vieteltäväksi, niin että poikkeatte pois ja palvelette muita jumalia ja niitä kumarratte; muutoin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja hän sulkee taivaan, niin ettei tule sadetta, eikä maa anna satoansa, ja te häviätte pian siitä hyvästä maasta, jonka Herra teille antaa. Painakaa siis nämä minun sanani sydämeenne ja mieleenne ja sitokaa ne merkiksi käteenne, ja ne olkoot muistolauseena otsallanne; ja opettakaa ne lapsillenne, niin että puhut niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi.”

Tämän päivän haasteet perhe-elämässä voivat joskus olla ylivoimaisia. Isät, riippukaa Sanassa kiinni. Aloittakaa päivänne polvillanne, ja sillä tavalla pysytte lähellä Herraa. Hän on luvannut antaa sinulle kaiken minkä tarvitset, mikä kuuluu elämiseen ja jumalisuuteen. Isät – iloitkaa ja nauttikaa juhlapäivästänne - olette juhlan arvoisia!

OUTI

Pieni muistutus:

Tämä painos on kaksoisnumero ja seuraava lehti ilmestyy elokuussa. Elokuun lehden teemana on ”RUKOUS”. Raamatussa on yli 250 kohtaa, missä meitä kehoitetaan rukoilemaan, ja vielä yli 280 kertaa puhutaan rukouksesta ja rukoilemisesta. Siis, on aihetta kirjoittaa rukouksesta ja uskon, että rukousaiheita riittää myös. Toivon saavani tästä aiheesta useampia kirjoituksia seuraavaan lehteen.

Kirjoituksen tulee olla toimituksessa viimeistään heinäkuun 3. p. mennessä (kuva mukana).

Kesäaika on taloudellisesti haasteellista, mutta uskon, että muistatte lehteämme tässä asiassa. Tarvitsemme varoja jatkuvasti ja kiitämme niistä jo etukäteen.

Iloista, lämmintä ja siunattua kesää kaikille lukijoille! Tavataan elokuussa lehden välityksellä, tai sitten jo aikaisemmin, Thunder Bayn kesäkonferenssissa.

Ajatuksia

Näin eläkepäiviä viettäessäni, joskus vain istun ja ajattelen. "Huomispäivää en mä tunne, päivän vain käyn kerrallaan...". Se on turvallinen tunne Jumalan lapselle. Niinpä yleensä ajatukset kääntyvät menneisiin vuosikymmeniin ja tapahtumiin siellä. Jumalan armosta sain tulla uskoon jo lapsena. On ollut iloa ja surua, mutta kaikessa on Herra ollut kanssani.

Tulee mieleeni tuo Raamatun sana: "... sitä hyvää mitä tahdon tehdä, en tee, mutta sitä pahaa mitä en tahdo, sitä teen." Kuinka totta se onkaan elämässä. Tahallani en tahdo kerään loukata, mutta joskus tulee sanottua jotain ensin, ja sitten vasta ajattelua. Olisi ollut parempi olla hiljaa tai sanoa asia toisin. Samoin on tekojen laita. Joskus tulee tehtyä ja vasta jälkeenpäin huomaa, että olisi pitänyt ajatella ensin, ehkä olisi tehnyt toisin. Joskus huomaan itse missä menin väärään, mutta on myös tilanteita, jolloin olen loukannut toista tahtomattani tai tietämättäni. Joku on rohkea ja kysyy minulta, että miksi niin sanoin tai tein. Saattaa olla täysin väärinkäsitys, enkä sitä arvannut. Mennyttä ei saa tekemättömäksi. On kuitenkin yksi tie, pyytää anteeksi ja korjata minkä voi. Näin tulee helpotus molemmille. Ei kannata kantaa mielessään kaunaa kerään kohtaan. Keskustele asiaksi henkilön kanssa, ehkä se olikin väärinkäsitys sinulta tai ajattelemattomuus toiselta.

Usein olen ajatellut kuinka Jeesuksen opetuslapset saivat olla Jeesuksen kanssa, kuulla ja nähdä Hänen puhuvan ja toimivan. Luulisi heidän olleen pyhiä miehiä. Kuitenkin siellä oli kieltäjä ja petturi ym. Me, Jeesuksen opetuslapsina saamme koontua kuulemaan Raamatun Sanaa, ohjeita ja neuvoja. Millaisia seuraajia me olemme? Silmänpalvelijoita vai todellisia Sanan tekijöitä, eikä vain kuulijoita.

Vajavaisia olemme, mutta Jumalan armossa ja voimassa ja puhtain sydämin jatkakaamme loppuun asti. Jeesus tulee pian!

Kanssamatkaajanne Herrassa.

RITVA SUTINEN

PÄÄKIRJOITUS

Isä, äiti ja koti

Isä, äiti ja koti herättävät meissä kaikissa lämpimiä, ihania muistoja ja tunteita. Vaikka koti olisi ollut köyhä ja moni asia olisi ehkä voinut olla paremminkin, niin silti koti oli aina koti. Alunperinhän avioliiton, perheen ja kodin järjestyksen on asettanut Jumala jo paratiisista lähtien, jossa jo todettiin että ei ole miehen hyvä olla yksinään. Jumala on asettanut perheen, isän ja äidin huolehtimaan lastensa kasvatuksesta, ja asettanut heidän sydämiinsä rakkauden lapsiaan kohtaan. Äiti edustaa Jumalan rakkautta ja hellää huolenpitoa. Isä edustaa Jumalan turvallisuutta, voimaa ja valtaa pienten lasten elämässä. Jumala on tavallaan lainannut vähäksi aikaa omaa vanhemmuuttaan maallisille isille ja äideille. On jopa todettu, että lapsen ensimmäinen käsitys Jumalasta, siis ns. jumalakuva, muodostuu isän ja äidin luonteesta.

Kun taas ajattelemme käsitettä koti, niin se ei niinkään tarkoita rakennusta, vaan lapselle koti merkitsee äidin ja isän läsnäoloa ja heidän keskinäistä suhdettaan. Siitä lapsi löytää kodin merkityksen ja kodin hengen. Koti on siis paikka, jossa koetaan rauhaa, lepoa, rakkautta ja turvallisuutta. Sellainen sen ainakin pitäisi olla ja siihen kaikkien tulisi pyrkiä. Siellä kuulumme johonkin isompaan kokonaisuuteen, jossa meitä rakastetaan, meistä piderään huolta ja jossa voimme osoittaa rakkautta ja pitää huolta toisistamme samaan perheeseen kuuluvista.

Kun Jumala on suunnitellut meidän iankaikkista tulevaisuutta, niin Hänelläkin on ollut mielessä perhe ja koti. Tämä maanpäällinen koti on oikeastaan vain jonkinlainen esikuva ja tilapäinen toimeksianto, mutta se kuitenkin antaa jo kuvan siitä mitä meille on varattuna taivaassa. Kodin ja Jumalan perheen iankaikkinen todellisuus odottaa meitä ylhäällä Jumalan luona valon maailmassa,

jonne meitä kutsutaan. Jeesus itse sanoikin ennen lähtöään tästä maailmasta: "Minun Isäni kodissa on monta huonetta - enhän minä muuten sanoisi, että menen valmistaamaan teille asuinsijan. Minä menen valmistaamaan teille sijaa, mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen" (Joh. 14:2-3).

Usein puhutaan äidin rakkauden suu-
restä merkityksestä, jota se todella onkin, mutta isän rakkaus on äidin rakkauteen verrattavaa, uhrautuvaa, suojelevaa rakkautta omien lastensa puolesta. Maanpäällisen isän ja äidin rakkaus, vaikka vielä epätäydellistäkin, kuvaa hyvin sitä rakkautta mitä Jumala tuntee meitä kohtaan. Hänen rakkautensa on niin suuri, että Hän lähetti oman Poikansa Jeesuksen, jonka kuolema, veri ja ruumiin uhri suojelee meitä kuolemalta ja tuomiolta, kun uskon kautta otamme Hänet vastaan syntiemme sovittajana ja elämämme Herrana. Hän, niin kuin luonnollinenkin isä ja äiti, kutsuu lapsiaan kotiin ilosanoman kautta Jeesuksessa Kristuksessa. Taivaan kodin akkunoista loistaa kutsuva valo kaikille, jotka haluavat sitä seurata. Ja tämä valo on evankeliumin ilosanoma syntiemme sovitukselta ja iankaikkisesta elämästä taivaan kodissa, todellisen iankaikkisen Isän luona.

Vanhemmilla on siis tärkeä ja vastuullinen tehtävä lastensa kasvatuksessa, koska pieni lapsi saa ensimmäisen käsityksensä Jumalasta vanhempiensa käytöksestä ja esimerkistä. Tärkeätä on

Veikko ja Sirkka Aro-Panula.

myös, että lapsi oppii kunnioittamaan omia vanhempiaan, sillä silloin hän oppii myös kunnioittamaan Jumalaa ja seuraamaan Hänen ohjeitaan. Isän ja äidin kunnioittamiskäskeä on ensimmäinen käsky Raamatussa, jota seuraa selvä lupaus: "Että kauan eläisitte ja menestyisitte maan päällä."

Näin isänpäivän lähestyessä: Onnittelut kaikille isille! Suokoon Herra viisautta, taitoa ja kärsivällisyyttä jokaiselle isälle tässä tärkeässä kasvatustehtävässä, jonka he ovat Jumalalta saaneet, sillä jokainen isä niin kuin äitikin ovat oman perhekuntansa pappeja. Yksi tärkein asia lapselle on ns. "läsnäoleva isä", siis isä joka antaa aikaa lapsilleen. Siunasta arvokkaaseen tehtäväänne. Iloitkaa lapsistanne nyt kun se on vielä mahdollista, sillä se aika menee pian ohi.

VEIKKO ARO-PANULA.

PASTORI, FINNISH PENTECOSTAL CHURCH, SUDBURY.

Synnin Meri

*Synnin laineilla eloni pursi,
kyntää aavalle merelle päin,
määränpäätä, tiedoss'ei kurssi,
itse ruorissa seisovan näin.*

*Aallot korkeat, vaahtopaiset
syvään syliinsä tavoittaa.
Sen syleilyt kylmät, niin jäiset,
tahtois purteni upottaa.*

*Toivo sammuu ja pelkoni kasvaa,
myrsky raivoaa tauotta vaan.*

*Mistä löytäisin tyyntä ja turvaa,
mistä hukkuva avun saan?*

*Näen kaukana aalloilla hahmon,
toivo elpyy, Hän luokseni saa.
Käsi ojentuu, siihen nyt tahdon
tarttua, Hän mua johdattaa.*

*Tänään purttani johdattaa Jeesus,
yli virran Hän kanssani käy.
Ohjaa ohitse karikoiden,
vaahtopäitä ei enää näy.*

Tellervo Vainio

HETKIÄ ELÄMÄSTÄ

Pyhäkoulupoikamme Timon muistolle

le lähtöön. Niin sitten jäimme odottelemaan lähtöpäivää, koska sen alkamiseen oli vielä aikaa. No, tulihan se lähtöpäivä vihdoin. Leirille mentiin tilausbussilla, koska lapsia oli montakymmentä. Kun ohitimme Lahdessa yhden junaylikäytävän, Timppa sanoi: "Nyt mä laulan ja te taputatte." Laulu oli: "Mä silmät luon ylös taivaaseen ja yhteen käteni liitän, Sua Herra ystävä lapsien, nyt hartain mielin mä kiitän." Hän lauloi innostuneesti

Timo ja Airi Virtanen

Korson seurakunnassa oli aloitettu pitää lasten kesäleirejä. Kymmeniä lapsia osallistui niihin, koska seurakunnassa oli monia kotipyhäkouluja. Leirin paikka oli kaukana, Heinolan Kukonnotkossa, Vantaan kaupungin omistamassa leirikeskuksessa. Tämä kertomus on yhdestä pyhäkoululaisesta, leiriläisestä, joka oli tullut meille rakkaaksi. Hänen nimensä oli Timo (lempinimi Timppa).

Pidimme Pentin kanssa pyhäkoulua Korson ympäristössä, kodeissa sekä vuokratiiloissa. Kesäleiri oli kuitenkin aina paras. Pentin pyhäkoulussa oli poika nimeltään Timo. Minä en ollut häneen tutustunut, koska minulla oli oma pyhäkoulu. Kerran kun olimme vierailulla Pentin pyhäkoulussa, joka sijaitsi eräässä kodissa, puhelin soi ja kysyttiin Airia. Tietenkin vastasin. Siellä oli Timon äiti, ja hän esitti minulle kysymyksen, voisiko Timo tulla leirille. Tietenkin hän voi koska hän ylitti 7 – ikävuoden, joka oli ikäraja. Sitten äiti kertoi, että Timo ei ole aivan tavallinen lapsi. Hän on elefanttitautinen ja hänellä on lievä aivovaurio. Kutsuin heitä esittäytymään kyläpaikkaan jossa olimme.

Niin äiti ja Timo tulivat. Timolla oli reppu selässään ja mieli intoa täynnä leiril-

Lauloimme hautajaisissa Kristallivirran. Säestäjänä Timon setä Perola (musiikin opettaja)

ti, ja me tietenkin taputimme.

Leirille päästyämme lasten oli määrää nukkua teltoissa, mutta Timpan telttakumppanit eivät saaneet nukutuksi ensimmäisenä yönä ensinkään. Kas Timo piti ohjelmaa yllä. Seuraavaksi yöksi otin hänet kanssani nukkumaan leiriruokalan alakertaan, missä kummatkin nukuimme oikein hyvin. Timon kutsui minua Virtaseksi, kun toisille olin Airi-räti. Niin sitten Timppa ja Virtasella oli aivan oma leiri. Tulihan sitten meidän saunavuoromme. Helga-täti lähti saunomaan kanssamme. Koimme

kumpikin, että oli oikea aika tehdä selväksi leirin tarkoitus. Niin kysyimme: "Timo, tahdotko taivaaseen?" Timo kysyi: "Saako siellä pizaa?" Kerroin hänelle, että siellä on kaikki mitä tarvitsemme, myös Jumala ja Jeesus ovat siellä. Timo vastasi: "Tahdon taivaaseen." Siinä saunan eteisessä veimme Timon asioineen lasten ystävän eteen. Niin sai pieni leiriläinen kokea maailman suurimman asian, tulla uskoon!

Leiri tietenkin loppui ajallaan, mutta ystävyys Timpan kanssa ei loppunut. Hän halusi aina tiistaisin vierailla meillä. Jos hänen äitinsä ei ehtinyt antaa kyytiä, niin Timppa tuli taksilla. Vietimme monta rattoisaa hetkeä Timpan kanssa, ja olihan meillä myös hänen ikäisiä lapsia.

Näin meni kesä ja tuli myöhäissyys ja Suomen itsenäisyyspäivä. Kirkollamme oli myyjäiset seuraavan kesän lastenleiriä varten. Soitin Timpan äidille ja kerroin myyjäisistä. Hän sanoi: "Meille kuuluu ihan kauheita." Kysyin, mitä? "Timppaa ei enää ole." Todella järkytyin, ajalliset asiat jäivät siihen. Mutta Timpan usko muuttui näkemiseen ja laulun viime säkeistön sanat toteutuivat: "Ja tieni johdata taivaaseen, iäiseen elohon siellä."

Timoon sopii Jeesuksen sanat: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni, alkääkää estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta" (Mark. 10:14). Timo oli soittanut sinä aamuna meille ja kertonut, ettei jaksanut tulla kylään, vaan kun parannun, tulen sitten. Mutta taivaan kirjoissa oli toisin. Oli Timon aika muuttaa usko näkemiseksi. Näin se on, emme kukaan tiedä milloin on meidän vuoromme. Parasta on avata sydämemme Jeesukselle, kun vielä olemme matkalla.

TÄMÄ ON YKSI MUISTO ELÄMÄSSÄNI.

AIRI VIRTANEN

VÄÄRÄ VALINTA

varmaan mielestämme olleet hyviä ja oikeita, mutta joskus ne ovat osoittautuneet vääräksi valinnoiksi.

Yksi tärkein asia elämässä on, että teemme ajoissa asiamme selväksi Jumalan kanssa ja olemme valmiita kun elämämme täällä päättyy, periäksemme iankaikkisen elämän. Tiedämme silloin mihin menemme. Ei ole kuin kaksi tietä, toinen vie taivaaseen ja toinen kadotukseen.

Isoisäni teki väärän ratkaisun. Hän sairastui ja joutui

sairaalaan ja oli huonossa kunnossa. Lähdön hetki oli lähellä. Äidilläni oli suuri hätä isänsä sielusta. Hän teki kaikkensa, että hänen isänsä pelastuisi. Vielä viimeisellä hetkellä hän vetosi isään ja kysyi: "Etkö tahdoisi ottaa Jeesusta vastaan sydämeesi ja saada kaikki syntisi anteeksi?" Mutta isän vastaus oli: "EN TAHDO. Älä tee minua rauhattomaksi, hoitajatkun koettavat saada minut rauhalliseksi." Ja niin isä muutti pois.

Äitini suru oli lohduton, ilman jälleennäkemisen toivoa. Kulkiessaan murheissaan kotiin, Viipurin kadulla, oli kuin

yhtäkkiä olisi taivaasta satanut lämpimiä, lohduttavia säteitä hänen ylleen, ja hän kuuli sydämessään äänen, joka sanoi: "Minä olen rakastanut häntä enemmän kuin sinä ja sinun kyyneleesi, mutta hän ei itse tahtonut." Se suurin kuorma ja murhe otettiin sillä hetkellä pois äitini sydäimestä.

Silloin, kun Jumala meitä kutsuu ei kannata siirtää ratkaisua tulevaisuuteen, koska emme tiedä, milloin on se meidän viimeinen päivämme. Valitse oikein!

IRMELI ROUHIAINEN

Puoli sekuntia edellä

Oli kaunis kesäaamu Halfmoon Baysissä, Sunshine coastilla, British Columbiassa Kanadassa. Oli vuosi 2006. Päätettiin lähteä lähimmälle golfkentälle harjoittelemaan lyöntejä.

Oli tyyni, lämmin päivä ja ajoimme suoraan, isoa tietä, Hwy 101, noin 100k/t. Airi näki kuinka suuri kuusi aivan tien lähellä huojui edestakaisin. Toiset puut eivät huojuneet, ei ollut tuulta. Jostain syystä en nähnyt huojuvaa puuta eikä Airi saanut sanottua mitään. Jatkoin vain ajaa samalla vauhdilla. Kuului kova pamaus auton katolla. Kysyin mikä se oli. Tuo suuri puu, noin 30 metriä korkea, kaatui yli tien. Puun suuri oksa osui auton etuoven yläkulmaan, ja vei mennessään kattotelineen poikkiosat. Kun pysäytin, näin että tie oli tukossa, tuo suuri puu sulki tien. Tajusin, että jos olisimme olleet paikalla puoli sekuntia myöhemmin, olisi puu osunut auton etuosaan ja seuraukset voi vain arvata, auto ja me olisimme murskautuneet. Peruutin takaisin puun luokse. Etuoven ja katon välissä oli iso pala puuta suuresta oksasta ja vain pieni lommokatos. Takana tuli pieni auto, joka jäi toiselle puolelle puuta ja vielä aivan lähellä poliisiautoa, josta nähtiin tapaus. Poliisi tuli ja kertoi, että meillä todella oli onnea. Tämän suuren, vanhan puun aika (ikä noin 300 vuotta), loppui juuri sinä hetkenä, hän sanoi. Puu oli mädäntynyt juuresta ja siksi se huojui ja kaatui. Jos Airi olisi saanut sanottua että puu kaatuu, olisin tietysti jarruttanut ja auto olisi törmännyt siihen puuhun tai sitten automme olisi jäänyt puun alle. Nyt ehdimme alta pois. Ihmeekseni löysin ja sain kerättyä kattotelineen osat läheltä puuta. Voi vain kuvitella miltä meistä tuntui. Jumala varjeli meidät äkkikuolemalta. Kyllä tuli kiitosmieli ja meille selvisi, meitä vielä tarvitaan. Olkoon tämä tapaus sinulle lukijani muistutus. Oletko valmis? Ylistetty olkoon meidän Jumalamme ja varjelijamme, joka pitää huolen omista lapsistaan.

OLAVI MERVASALO

Jokainen meistä joutuu elämänsä aikana tekemään valintoja. Monet niistä ovat

Kasvava seurakunta - Osa 2

Vahva rukouselämä.

Minkälaista on meidän rukouselämämme? Se, että me henkilökohtaisesti rukoilemme, on aivan ydinkysymys meidän hengelliseen elämäämme. Apostolien teoista voisimme löytää monta kohtaa, missä seurakunta ruokoili.

Järjestin kerran yhden rukouskokouksen ja sanoin porukalle: ”Tulkaa rukoilemaan, nyt pidetään erilainen rukouskokous.” 150 miestä tuli kirkolle. Päätimme tehdä rukousajelun koko kaupunkiin, 50 ihmistä jäi kirkolle rukoilemaan. Kaikki asuinalueet käytiin läpi rukoillen. Aloitimme kaupungintalolta ja pysäytimme linja-autot siihen. Huusimme Jumalan puoleen ja nostimme kädet: ”Pelasta meidän kaupunginjohtaja.” Tänä päivänä meillä on uskovainen kaupunginjohtaja ja erinomaiset suhteet kaupunkiin.

Aina joulun edellä viemme kaupunginvaltuuston jäsenille lahjan, ja käymme tervehtimässä kaikkia kaupunginjohtohenkilöitä. Kun meillä on iso kampanja, pyydämme heitä tuomaan kaupungin tervehdyksen seurakuntaamme. Seurakuntamme on löytänyt väylän. Se on seurakunta, joka elää tämän kaupungin sykkeessä, toisten seurakuntien, lähinnä luterilaisten ja myös Vapaakirkon kanssa. Meillä on hyvä yhteys heidän kanssaan.

Toinen asia, mihin olemme halunneet vahvasti panostaa on seurakunnan opetus

ja työ. Olen säilyttänyt vanhan lehtileikelehen Raamattuni välissä: ”Messiaaniset työntekijät etsivät Herraa erämaassa. Israelin messiaanisen seurakunnan johtajat päättivät kokeilla, voisiko Herra puhua paremmin erämaassa. Lähes 60 paikallista Herran työntekijää kokoontui kolmeksi päiväksi Negevin autiomaahan. Lauoimme, rukoilimme toinen toistemme puolesta ja sovimme asioista, jos kenellä oli toista vastaan.”

Seurakuntana sovimme, että kukin kävelee haluamaansa paikkaan, on siellä yksin Herran kanssa kolme tuntia, ja etsii Herran kasvoja ”erämaan” hiljaisuudessa. Herra todella puhutteli meitä monin tavoin. Myöhemmin jaoimme kokemuksemme yhteisesti ja päällimmäisenä tuli voimakkaasti esille uskovien yhteys. Toesimme, että olemme kovin erilaisia, ja emme aina voi sulattaa toinen toistamme. Meidän tulee opetella rakastamaan, pyytämään sekä antamaan anteeksi, koska Herrakin on meille anteeksi antanut. Ainahan saatana pyrkii rikkomaan yhteyden. Hän rikkoi sen jo paratiisissa. Sen tähden on äärimmäisen tärkeää, että pyrimme seurakunnassa opettamaan keskinäistä yhteyttä, rakkautta ja toinen toistemme kunnioitusta.

Kolmantena asiana olemme halunneet opettaa, että voisimme olla avoimia Pyhälle Hengelle, ja kuulla ja toteuttaa Herran tahtoa yhdessä seurakunnan kanssa. On ihana asia, kun saa kulkea Hengen johdatussa. Avoimuus Pyhälle Hengelle on

tärkeä myös meidän omassa elämässämme, kuulla mitä Pyhä Henki sanoo.

Neljäntenä asiana on hyvä opetus seurakunnassa. Meillä on oma raamattukoulu. Sunnuntaiaamukokoukset ovat vahvoja opetuskokouksia ja meillä on erittäin voimakas lastentyö, ja noin 500 lasta käy kuukaudessa. Tämän uuden kirkon myötä kaikki on noussut räjähdysmäisesti ja moninkertaistunut. Lapset ja nuoret ovat meidän kohderyhmämme, koska sieltä nousee uusi sukupolvi. Meillä on kaikkiaan seitsemän henkeä seurakunnassa töissä, lapsityöpastori mukaan luettuna. Nuorteniltoissa käy tavallisesti siinä 200, mutta jos on isompi tapahtuma niin siellä on 1000 nuorta paikalla.

Viidentenä asiana on evankeliointi. Yritämme kannustaa ihmisiä henkilökohtaiseen evankeliointiin. Voi olla, että tämä on kaikkein paras tapa voittaa ihmisiä Jeesukselle, voittaa heitä rakkaudella ja lämmöllä.

Yksi suuri evankelioimis tapahtumamme on: Tangomarkkinat, johon tulee sata-tuhatta ihmistä. Nuoret, joskus 100-150, ovat siellä evankelioimassa. Muutamia ”tangoprinsssejä” on tullut uskoon, yksi heistä on Petri Ritari, kaksinkertainen tangoprinssi. Jumalan armon vaikutus on ollut ihana ja tuntuu hyvältä katsoa kun Jumala on auttanut ja ihmisiä on pelastunut. Kirkkomme on jäänyt auttamattomasti liian pieneksi. Ei salin osalta, mutta muiden tilojen kohdalla. Ensi kesänä rakennetaan 400 neliötä lisää.

Seurakunnan täytyy mennä eteenpäin. Meidän tehtävämme on pyytää ja anoa. Kyllä Jumala on vieläkin armollinen vaikuttamaan.

PASTORI MARTTI KALLIONPÄÄ
SEINÄJOEN HELLUNTAISEURAKUNTA
MUKAILTU REFERAATTI FLORIDAN
TALVIPÄIVILLÄ 26.02.2011
PIDETYSTÄ PUHEESTA

Ituja TARJOLLA

Suurin osa meidän elämästämme kuluu valheen keskellä. Ei niin, että me itse eläisimme valheessa, vaan että maailma on periaatteessa valheen valtakunta. Se ei voi olla toisin, koska maailman systeemi on perustettu valheeseen. Mikä tämä valhe on? Se on tämä! Me tulemme toimeen ilman Jumalaa. Valheellisuus lähti liikkeelle Eedenin paratiisista. Kun sielunvihollinen vietteli Adamin ja Eevan, hän vietteli heidät valheella. Saatana on valheen isä, näin Raamattu opettaa.

Tänä päivänä tämä sama valheen isä hallitsee maailman systeemiä. ”Minä” olen ottanut Jumalan paikan ja hallitsen elämäni.” ”Minä” teen valintani oman ymmärrykseni mukaan. ”Minä” olen omilla kyvyilläni saanut aikaan sen minkä olen tehnyt jne. Kaikesta huolimatta, olemme täysin riippuvaisia Jumalasta ja Jumalan armosta. Sana on hyvin selvä tässä asiassa. Täydellinen totuus on olemassa. Totuus on Jumalasta lähtöisin. Jumala on täydellinen Totuus.

Miten me sitten pääsemme sisälle Jumalan totuuteen tämän valheellisen maailman keskellä? 1 Tim. 2:4: ”...joka (Jumala) tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.” Totuuden paljastaminen on Jumalan tahto. Totuudessa eläminen on Jumalan

Uudestisyntymätön ihminen ei käsitä Jumalan totuutta. Luonnollinen ihminen on hengellisesti kuollut. Kun ihminen uudestisyntyy Jumalan Sanan ja Pyhän Hengen kautta, hän alkaa käsitellä Jumalan totuutta. Jumala on tehnyt oman osuutensa antaakseen ihmiselle mahdollisuuden päästä sisälle Jumalan totuuteen. Hän lähetti Jeesuksen, ei ainoastaan kärsimään rangaistuksemme ja saamaan aikaan syntien anteeksiantamuksen verensä kautta, vaan myös näyttämään meille miten synnitön, totuudessa oleva ihminen elää. Jeesus on tie, totuus ja elämä (Joh. 14:6). Jeesuksen kirkkaus on täynnä armoa ja totuutta (Joh. 1:14). Jeesus tuli todistamaan totuuden puolesta (Joh.18:37). Jeesus opetti Jumalan tietä totuudessa (Matt. 22:16, Joh. 8:46). Jeesuksen todistus oli totta (Joh. 8:14). Pyhä Henki tuli maailmaan Isän lähettämänä. Hän on totuuden Henki (I Joh. 16:13). Hän tuli Isän tyköä (Joh. 15:26). Maailma ei voi ottaa

tahto. Raamatussa on useita eri sanoja, jotka käsittelevät totuutta: Totuus, lujus, luotettavuus, uskollisuus, vanhurskaus, nuhteettomuus, rehellisyys, olla oikeassa, täydellinen, kiistämätön, moitteeton, salaamaton, puhua totuutta, seurata totuutta.

vastaan totuuden Henkeä (Joh. 14:17). Jumalan laki on totuus (Ps. 119:142). Pelastuksemme evankeliumi on totuuden Sana (Efe. 1:13). Uskovat ovat synnetyt totuuden Sanalla (Jaak. 1:18).

Meidän osuutemme on ottaa vastaan tämä Jumalan totuus. Tärkein osa totuuden ilmoituksessa on Jeesus Kristus. Kun Jeesus tuli ihmiseksi, Hänessä Jumalan totuus tuli vereksi ja lihaksi. Jeesuksessa Kristuksessa meidän evankeliumimme siis julistaa Jumalan totuutta.

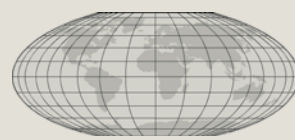
Sielunvihollinen ei halua sitä, että ihminen pääsisi sisälle Jumalan totuuteen. Se tekee kaikkensa pitääkseen ihmisen sidottuna syntiin ja synnin seuraukseen, joka on iankaikkinen kuolema. Mutta Jeesus voitti saatanan ristinkuolemansa ja ylösnousemuksensa kautta. Hän on voittanut vihollisen. ”Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heidät hänen kauttaan voiton riemun” (Kol. 2:15).

Tänä päivänä maailma kuohuu. Taistelu ei ole pohjimmiltaan poliittisten valtojen ja vakaumuksien välillä, vaan hyvän ja pahan välillä, Jeesuksen ja sielunvihollisen välillä. Tämä taistelu tapahtuu ihmisissä ja ihmisten välityksellä. Koko ajan Jumalan suunnitelma kuitenkin menee eteenpäin, ja tulee päivä, jolloin Jeesus palaa takaisin Voittajana. Me saamme elää Voittajan kanssa Jumalan täydellisessä totuudessa. Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: ”Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi” (Joh. 8:31,32).

LIISA LIEDES

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Juutalaisvastaisuus tuli takaisin vanhaan Eurooppaan

Antisemitismi voimistunut yllättävissä maissa Euroopassa.

Juutalaisten vainoamisella on pitkä, surullinen perinne. Valitettavasti antisemitismi ei päättynyt toisen maailmansodan loppumiseen. Juutalaisvastaisuus on tullut takaisin ja se kasvaa nopeasti vanhassa Euroopassa. Korkeassa asemassa olevat poliitikot vaikkevat, että ongelmaa ei ole. Samaa aikaan Euroopassa juutalaisia syrjitään ja pahoinpidellään. Vihamielisen hyökkäyksen voi laukaista tytön kaulakoruna käyttämä Davidin tähti, tai nuoren miehen julkisesti käyttämä kipa-päähine.

Juutalaisvastaisuus on todellisuutta tämän päivän Euroopassa kuten Isossa-Britanniassa, Saksassa, Hollannissa, Slovakiassa, Latviassa, Sveitsissä, Itävallassa ja monessa muussa Euroopan maassa. Juutalaisvastaisuus on lisääntynyt myös Ruotsissa. Malmön kaupungin 40 000 muslimista vain pieni osa on ilmaissut juutalaisvastaisuutensa, mutta kaupungissa asuvat juutalaiset tuntevat elämänsä hyvin turvattomaksi. Yli kolmekymmentä juutalaisperhettä muutti Malmöstä viime vuonna Israeliin. Juutalaisiin kohdistuvasta syrjinnästä ja ahdistelusta on kaupungissa tullut arkipäivää. Malmön kouluissa on lähes mahdollista puhua holokaustista vaikka se sisältyy koulun opetussuunnitelmaan. Simon Wiesenthal-keskus antoi joulukuussa ohjeita Ruotsiin matkustaville juutalaisille. Ohjeissa suositeltiin Etelä-Ruotsiin matkustavia ”äärimmäiseen varovaisuuteen”. Natsien hyökätessä Tanskaan ruotsalaiset vapaaehtoiset evakuoivat Tanskan 8000 juutalaista turvaan Ruotsiin. Nyt juutalaiset kokevat Ruotsissa itsensä suojaattomiksi.

Medialla suuri merkitys

Juutalaisvastaisuuden nousu Euroopassa on huolestuttavaa ja monesti aivan ”yllättävissä” maissa kuten viime aikoina Unkarissa, toteaa Sari Essayah (kd, EPP). Ranskassa päärabbi on kehottanut uskonnollisia poikia ja miehiä käyttämään kodin ulkopuolella mieluummin baseball kypärää kuin kipaa. Kaikki tutkimukset osoittavat, että antisemitismi on kasvanut

viime vuosina, mutta sitä media ei ole suuremmin huomionnut. Median pitäisi kirjoittaa aiheesta enemmän. Poliitikkojen ja siviiliyhteiskunnan tulee selkeästi vastustaa antisemitismia. Kristillisillä johtajilla on historiallinen velvollisuus asettua eturiviin, mitä tulee taisteluun antisemitismia ja muukalaisvihaa vastaan, kertoo toiminnanjohtaja Tomas Sandell European Coalition for Israel-järjestöstä. Se on perustettu sen keskeisen yhteisymmärryksen varaan, että Euroopalla ja Israelilla on sama juutalais-kristillinen perintö, ja niitä uhkaavat samat avoimen yhteiskunnan ja

Sarajevon synagogan ikkuna.

Bosnianjuutalaisen Mire Papon vanginpuku Sarajevon juutalaismuseossa.

juutalauskristillisten arvojen viholliset. Siksi Euroopan ja Israelin välisten suhteiden vahvistaminen on strategisesti ja hengellisesti äärimmäisen tärkeää. ECI:llä on vuodesta 2004 ollut Euroopan Unionissa käytäpolitiikkaa harjoittava henkilö, joka yrittää vaikuttaa päätöksentekoon. Suomessa juutalaisilla ei ole samanlaista vaaraa joutua antisemitistisen väkivallan kohteeksi kuin monissa muissa Euroopan maissa. Tietyissä tiedotusvälineissä on kuitenkin piilevää antisemitismia sitä kautta, että Lähi-Idän konfliktista raportoidaan hyvin yksipuolisesti. Israelin valtioon kohdistetaan samoja ennakkoluuloja kuin aiemmin juutalaikansa, lisää toiminnanjohtaja Sandell.

Antisemitismi nyt voimakkain vuoden 1945 jälkeen

Juutalainen maailmankongressi tiedotti äskettäin, että antisemitismi on nyt Euroopassa voimakkainta vuoden 1945 jälkeen. Palestiinaan toisen kansannousun, intifadan 2000–2005 jälkeen juutalaisvastaisuus lisääntyi. Gazan joulukuussa 2008 alkanut 22. päivän sota lisäsivät antisemitismia entisestään. Mitä tahansa maapalloistuneessa maailmassa tapahtuu, kaikkiin löytyy syyllinen, joka antisemitistien mielestä tietysti on juutalainen. Euroopan Unionin maiden asukkaista 60 prosenttia pitää Israelia suurimpana uhkana maailmanrauhalle, eikä Pohjois-Koreaa tai Irania. Antisemitismin voimakkaimmat kannattajat löytyivät aikaisemmin natsityylisistä äärioikeistoryhmistä, rasistisista liikkeistä ja äärivasemmistosta. Nyt juutalaisvastainen asenne on kasvamassa Euroopassa asuvan, nopeasti kasvavan muslimiväestön keskuudessa.

Euroopan tulevaisuus huolestuttaa

Sari Essayahin (kd, EPP) mielestä tulevaisuus herättää monia huolenaiheita. Joudumme puntaroimaan esimerkiksi sitä, miten mm. muuttoliike ääri-islamilaista maista vaikuttaa Euroopan arvopohjaan, kun samanaikaisesti puhutaan jälkikristillisestä Euroopasta ja väestön ikääntymisestä ja vanhenemisesta. Kuinka meidän siteemme Israeliin ja juutalaisen kansan kanssa jakamamme, yhteinen historia tullaan määrittelemään tässä uudessa tilanteessa? Kuinka pääsemme yhteisymmärrykseen siitä, mitkä ovat eurooppalaisia arvoja lähi-tulevaisuudessa? Mielestäni nämä ovat tärkeitä kysymyksiä, joihin ei ole valmiita vastauksia, vaan muokkaamme ne itse samalla, kun määrittelemme Euroopan arvopohjaa.

EERO KETOLA

Baltian työn terveiset

Haluan kertoa tässä aivan lyhyesti Baltian pääsiäismatkastamme, joka on jo tullut perinteeksi. Tämän vuotuinen pääsiäismatkamme, jo neljäs järjestyksessään, onnistui yli odotusten! Pistäydymme pitkäperjantaina Riikassa messiaanisessa seurakunnassa ja juutalaismuseossa, Rumbalan muistomerkillä jne.

Sitten olimme kaksi päivää Daugavpilsissä. Se oli hyvin tapahtumatäyteistä aikaa, tilaisuuksia oli peräti viisi kahden päivän aikana. Meillä Via Baltica ryhmällä on siellä myös vuokrattuna toimitilat, joissa voidaan kokoontua ja jakaa Sanaa sekä humanitaarista apua juutalaisille ystävillemme. Suunnitelmissa on, että Leonid Vapne Riikasta, tulee avustamaan Stanislavia julistustyössä uudessa pinta-alaltaan noin 100 neliön keskuksessa.

Sunnuntaina, toisena pääsiäispäivänä pitämämme Pesah-kokous oli läpimurto.

Omassa osuudessani julistin suoraa evankeliumia lyhyessä puheenvuorossani. Myös riikalaiset messiaaniset ystävämme, joita oli tilaisuudessa mukana 40 henkeä, kuten meitä suomalaisiakin, saivat laulaa voimakkaita messiaanisista lauluja. Kokouksessa oli paikalla yli 200 henkeä, joista paikallisia juutalaisseuraan kuuluvia ystäviämme noin puolet.

TOIVO MÄKI

Todistaja

SE1

**TODISTAJA
SPECIAL EDITION**

A joint publication of the
Finnish Pentecostal Churches in
Canada
and in the United States of America.
Published 10 times a year.

Publisher
MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
604 321 0555 FAX: 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Editor: Outi Alopaeus
Layout: Keijo Sakara
Copyreading:
Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Anita Kuparinen

COMPLIMENTARY ISSUE

"I KNOW You Will Get Me a Job!"

Hey everyone! My name is Shane Lintunen. I was born and raised in Thunder Bay, Ontario and I have attended Saalem Church for my entire life! I'm 23 years old. I graduated with a degree in Mechanical Engineering in 2009. After graduation, I attended a Discipleship Training School with Youth With a Mission in Finland. I was there for seven months and learned a LOT about God.

Upon returning from the school in December of 2009, I began looking for work. I was applying for entry level engineering jobs in Thunder Bay. After no results, I began applying outside of Thunder Bay. After no results there, I began applying for any job I could get. This was going on for four months. I started to get frustrated with my situation, and my savings were running out.

I was attending Saalem Church in Thunder Bay, and one Sunday, we had an "offering reading". During these readings, we all proclaimed God's promises over our life, our church, and our city. During the reading, a line we read stated: "As we

give today, we are praying for jobs and better jobs...". After reading this I was thinking, "God, I am taking this one for my own! I KNOW you will get me a job!" I gave my small offering with a renewed sense of hope for finding work.

Less than two weeks later, a friend of mine from school contacted me and said his company was hiring. I gave him my resume and waited. After a week or two, I got a call for an interview! On the way to the interview, I spent some time in prayer. I really felt like God was right there with me during the interview! I was being questioned by three people and it lasted 30 minutes. God was definitely giving me the words to say as they were constantly saying how good my answers were! Two days later, I was signing for my job offer, and started the following Monday! God definitely answered my prayer for a job! Oh, and the picture? That was me at the company softball tournament!

**GOD BLESS!
SHANE LINTUNEN**

I Can't Imagine Life Without Him

May of last year I found myself parked in an unfamiliar church parking lot, completely oblivious to the profound significance of this day, and the effect it would have on my life.

It was my graduation year and I was headed for our grad fashion show dress rehearsal of which I was an executive, as well as master of ceremonies. I was late and panicked because it's not the best idea to be tardy for the first dress rehearsal, especially if you are the M.C. and coordinator. I was on the homestretch to my high school when I suddenly pulled into a church parking lot, parked, and in what I can only describe as an out of body daze, got out of my car and marched toward the doors.

I came to the front doors and discovered that they were locked. I was not deterred, only more determined to get inside. I searched for an open entrance and found three

ancient tradition. However, I attended the following Sunday service, and returned each week.

For the first month I didn't tell anyone I was going to church in order to fully experience it without any influence

side doors. After knocking on each to no answer, I realized one was open and decided to let myself in. There I was wandering the halls of a church I had driven by at least a thousand times, yet never noticed, in full gown for my grad dress rehearsal (which I was late for), on a Wednesday afternoon. Finally I located the secretary who led me to the youth and senior pastor. I still remember the confused looks on their faces as I stood there in my gown and fancy hairdo, probably looking as confused as they felt. All I could think to say was: "I think I want to go to church". If you would have asked me the day before, I would have told you that the whole idea of religion, let alone Christianity was a closed minded

of opinion. I let go of all preconceived ideas of Christianity and let my heart be the judge. As the weeks progressed, I left every service feeling changed. It was as if each message preached was specifically for me. I slowly began to soften and could not shake the mystery of life that was unraveling.

June rolled around. I finally told my mom that I had been attending church and that I had the opportunity to be sponsored to go on the annual church retreat. With her blessing, I went. In the second night service we were in the middle of music worship, my eyes were closed, and all I could hear was a powerful beautiful choir of voices singing to this God of gracious love and mercy. It was in that moment that I finally got it. In that instant the whole world made sense and I was at peace. I knew that this place, with these people, at this retreat was exactly where I was supposed to be, and that coincidence did not exist. In that clarity I invited Jesus into my heart, and felt the Holy Spirit enter my body like electricity.

I have been following the Lord for almost one year now and can't imagine life without Him. I have had prayers answered and seen opportunities arise that are too good to be true. However, the greatest gift amidst all of this is the hope I have found in Jesus Christ. I see the bigger picture now and it gives my life purpose and meaning. Although I have more than a lifetime's worth to learn and years to grow in faith, I know with all of my being that I am floating on the surface of the deepest truth.

MARIAH DANTU

Life and Limits

Teach us to number our days aright, that we may gain a heart of wisdom – Psalms 90:12 The world, as we know it, is a place of boundaries. Sayings like “the sky’s the limit,” which are meant to encourage us to overcome boundaries, still remind us of the bounds of our existence. Certain physical and biological laws prevent us from acting like the superheroes we all admired as children, and everywhere we look, be it at the sky or the sea, there are limits placed on how far we can go.

These boundaries are not an essentially evil or malignant thing; they are what have inspired humans to invent and adapt over the centuries, and eventually, to overcome the difficulties posed by these boundaries. When these challenges have been surmounted, flourishing civilizations have been born. Boundaries also serve as an important reminder of our humanity. Because of the boundaries imposed by physics and biology and the second law of thermodynamics we cannot live forever as humans in this world of boundaries because humanity (or the fal-

len form in which we inhabit it) is itself a boundary; one that ultimately separates us from our Creator. The act of crossing out of this fallen humanity is called death. But like many political boundaries in the world today (and in the past) the bounds that keep us in our fallen state are a perversion of things as they ought to have been. Adam and Eve wanted to be “like gods;” they became human and died, leaving the rest of us (and themselves) to suffer the boundaries of a now painful perverted creation. But out of all this came good news. Jesus Christ came down here, lived as one of us, subject to our boundaries and customs, and with his death, broke them, and gave us an opportunity to escape them.

Many people wonder what hell is. It is many things, but most of all it is an eternal boundary between the Creator and the eternal soul. It is the ultimate failure, the ultimate perversion of things as they should have been. But then, the opposite must also be true. The fact is that we live in a world that is finite and definite; in other words, one that is defined by its impermanence and boundaries. God’s dwelling-place is infinite, endless, without boundaries, and as C. S. Lewis puts it, “...a book that never ends, in which each chapter is better than the last.” When we leave this life and the boundaries that define it

as a place of death and suffering, only then will we be free.

As Moses prayed: The length of our days is seventy years-or eighty, if we have the strength, yet their span [or the best of them] is but trouble and sorrow, for they quickly pass, and we fly away (Psalms 90:10). When we pass these days and get there, what a day it will be.

I like to think of all human creativity here on earth as poetry, some good, some less so, and some occasionally brilliant. But all constrained to say, iambic pentameter, or trochaic tetrameter. But when all the old boundaries of sin and death are lifted, we will be free to praise our Maker and unleash the full force of our God-given creativity in all meters, lengths, and stanzas without limit.

JESSE SORILA

KID'S CORNER

Malcolm and George Meet the School Bully

Be as shrewd as snakes and as innocent as doves. Matt. 10:16

“George, what’s the matter with you? We should be in the sports field already! Everyone else has already gone!” screamed Malcolm. “I have to get these shoes on, mister gotta-be-there,” George shot back, trying to stuff his superior athletic foot into the shoe. It was with these shoes that he recently served the ball to Malcolm for the winning shot against Lindale. “Besides,” George continued, “I can’t go to the Sports Day parade without my soccer shoes on.” “Then, why don’tcha turn the lights on?” said Malcom. You’ll fumble here till tomorrow and we’ll miss the parade and the game.” “Hey, hey, hey, don’t be a girl and nag me!” puffed George. “We have to improvise, adapt, and overcome.”

With a motherly tone Malcolm began, “If you’d ADAPT your EAGLE EYES up and used your skills to OVERCOME you’d figure out that the glowing thing above your head is a light SWITCH. Or perhaps that is too much to IMPROVISE.” At that, George rocketed from the floor trying to catch Malcolm, who had burst into a hard run just a fraction earlier. Malcolm was still laughing hard when suddenly the

school bully and his two followers surfaced from behind the sports field fence. Malcolm and George called them the “Bully” and the “Followers” because Malcolm’s father had noted that bullies do not have real friends. Besides, Malcolm and George had seen with their own eyes the bully treat little Trenton, a second-grader pretty badly for bumping into him in the hallway. No one had dared to rat on the bully to the teachers, though.

Now the bully and the followers were between the boys and the sports field gate -their only access to help. No adults were in sight and the noise from the field was loud. George and Malcolm looked at each other and no one laughed. There was no time to plan how to handle this. Both knew some self defense and they realized nothing good was coming at them. The bully and the followers had sly grins on their faces. “Hi, angels. Niiiiiice goooooood athletes,” one of the followers purred. The others laughed. Everyone in their home town knew how George had served the ball to Malcolm who at long distance had kicked it into their archrival’s goal as the whistle sounded. None of that would help now. As George sighed, “Jesus help us,” Malcolm dropped down holding his ankle. “Not your leg again. Not now,” said George through his teeth. Malcolm pulled him down and

hissed back, “When I yell run, ’run’ to the gate. Do you understand?” “MMhgh-Y-yeah,” stuttered George. “Now, lift me up, and let me lean on you,” said Malcolm. The bully laughed, “Our angel got cramps again. Hey Foster, waddayasay we cramp the other leg too?” Foster just grinned and the others laughed. Malcolm forced himself to follow the movements of the enemy – just like they were trained to do. The bully and his followers spread into a loose half moon. “Go around Foster, do not look back,” Malcolm whispered to George. “I am not leaving you,” George whispered back. “Didn’t you just ask Jesus to help us? Now trust Him and trust me,” Malcolm shot back. The Bully and the followers had stopped and were preparing to strike. “RUN!” screamed Malcolm. George took off. He himself surged right between Foster and the bully. He almost tripped as the bully tried to grab his shirt. Quickly regaining his balance, he followed George to the gate, running like the wind. Malcolm and George crashed into the sports field, sprinting onto the track lanes and towards the spectators. Right then, their soccer team was getting into parade formation at the center of the field. As the two running boys were detected, the entire audience exploded into tremendous applause and celebration. Malcolm took it all in quickly and yelled to George, “FOLLOW

Esa and Säde Ontermä

Questions:

1. How did the boys display the characteristic of a shrewd snake? (Malcolm pretended to have a cramp)
2. How did they keep their dove like innocence? (They prayed)
3. Who was the key to the boy’s salvation? (Jesus)

The Statement “Improvise, Adapt, and Overcome” was made famous by Clint Eastwood in movie “Heartbreak Ridge” (1986), though US Marines used it years before.

ESA ONTERMAA

Caring Hands Update

While Momma Eva was in Kampala, away from home, someone stole every possession on the family owned. Eva (age 27) lost her husband in 2008, baby Alex in 2010 and now her dream of a family home. What do you do when you are penniless with three surviving children?

Here is what we did with the funds we received from selling Rebecca's baskets, of which every penny goes towards a new home for someone deserving. In partnership with Caring Hands and the wonderful guidance of Milla Happonen, we talked about building a brand new home for Momma Eva and her family, and also to train her in a trade to further her livelihood in the community. As of December 2010 the house was totally completed from clearing the land to fully furnishing this home with new beds, linens, mosquito nets, cooking utensils, food and clothing. As of May 2011 we made the final payment on Momma Eva's new home with new furnishings. We were able to do this because of Rebecca's baskets and all of you who purchased these with generous donations. We could never have done this without the help of Milla (Founder of Caring Hands). This woman is a "driving force" in helping the poor in Uganda. Carole and I are very proud to know Milla and call

Momma Eva and Baby Alex

Eva's house

**Eva with her 3 children and 2 nephews
Eva's two sisters standing at the door**

her "our friend". Milla is now planning on which family will get the next home to be built.

Please check our website to find out what Caring Hands is doing and how your involvement is changing lives. Thank you all for your great support!

JOHN & CAROLE GRABISH
WWW.CARINGHANDSUGANDA.ORG

Prophecies of Isaiah

Growing up in a Christian home has been a great privilege to me. Even though I lost my father shortly after my second birthday, my parents had already instilled in me a love for God. When I was seven, I gave my life to Jesus at a kids' camp in Finland.

Early on my mother taught me to pray. She explained that God was my Heavenly Father and in prayer I could talk to God. Because Mom worked as an evangelist without financial support, she was not able to get me everything I needed. But as I prayed, I received answers and my faith began to grow.

One concrete answer to prayer were the skis that mysteriously arrived on a dark winter's night on the outside porch of my home. At age eight, I had grown out of my old skis and needed a new pair for sports in

school. As usual, I had asked for them in prayer. Imagine my joy when God sent me a pair of beautiful RED skis!

The second most important thing after prayer in my childhood home was singing. Because it was a part of my mother's evangelistic work, there was always singing and guitar playing in my home. At age two I loved to sing but could not carry a tune. Once when I was in the sauna with my grandma and aunt, I began to hum a melody. "What song is this?" I asked. My aunt told me it was a hymn about Jesus. After that experience I was able to sing in tune, and God gave me the gift of a singing voice.

All through my childhood and youth in Finland, Sweden and Canada, my mother taught me to use my gifts for the glory of God. I played guitar in the choir, sang solos, and since our voices matched well,

Mom and I also did duets.

At twenty-one I began studies at Lakehead Music Society in Port Arthur and had my First Voice Recital in 1965. Music also became my work as I began to teach others. Rehearsing and directing the Saalem Church choir as well as various singing groups within the church were my responsibility. I was also hired to train the Elim Church children's choir which performed on Rev. Penner's TV programs. However, when I began university studies, I had to let go the voluntary activities.

I became teacher in 1971 and one of the subjects I taught was Finnish. Out of the "Finn-Class" a singing group evolved: bright young people with good voices, active musicians in their respective churches. We traveled together to Finnish Festivals and even to Finland to sing. Some group members recall how they also learned to

pray during that time.

Late in the 1970's, God led me to Finland on an Educational Leave. I was able to study voice with a wonderful Christian opera singer, Terttu Lindroos in Helsinki. We became good friends and she led me to study with her teacher, Maestra Tina Scapini in Rome. Maestra Scapini, now nine-

CONTINUED ON PAGE SE 4

Standing With Our Brothers and Sisters

As an international studies major for the last four years of university, I have thought a lot about addressing the social concerns of other nations. It wasn't until my final semester that I realized: in all of my concern for the world, I've ignored a significant group of hurting brothers and sisters in my own nation: Canada's Aboriginal peoples.

This realization occurred in an elementary school gym in Ottawa – the suit-and-tie-ridden city where I spent this past semester. There I attended a Truth and Reconciliation gathering held to acknowledge the legacy of residential schools for Aboriginals in Canada. It was an opportunity for residential school survivors to tell their stories, and an opportunity for people from the local community to hear them.

For the first time, I heard them. Sure, my grade school textbooks probably mentioned residential schools somewhere between the pictures of teepees and corn roasts, but that narrative was aloof. This time history couldn't be kept at arm's length. It was invasive as the pungent ceremonial smoke wafting through the audience, audible as the resilient pulse of the Aboriginal drum.

There may be others who are unaware of Canada's residential

school record. For those, here's a leg up:

The Canadian residential school system was a state-sponsored, church-run, mandatory boarding school for Aboriginal children across Canada. It was the Canadian government's solution to the "Indian Problem" [read: their existence] and was designed to assimilate Aboriginals into European-Canadian society, or, as one government official put it, "to kill the Indian in the child."

The first residential school opened in 1831, followed by dozens more in most provinces and territories. At their peak in the 1930s, a total of 80 schools enrolled more than 17,000 students. The residential school experience was positive for some Aboriginal children; for others it was an education in shame and trauma. Besides the reality that Aboriginal children were separated from their families – sometimes for years at a time—students were not allowed to speak their native language or engage in Aboriginal cultural practices. Disease, hunger, and overcrowding were widespread. School survivors have shared accounts of sexual abuse, beatings, and forced labour.

The Canadian government began allowing Aboriginal children to attend mainstream schools in the 1940s, but the last

residential school did not close until 1998.

Prime Minister Stephen Harper offered a public government apology in 2008 for Canada's residential school program. Most church denominations involved in the operation of the schools have also publicly apologized for their participation.

Apologies are a step in the right direction. However, they also tend to legitimize what most Canadians already do: sweep the dirty truth under the rug of the forgotten past – the same place you'll find land grabs, small pox, and other inconvenient sagas of Aboriginal exploitation. The story is now the "history" of residential schools in Canada, found under a sub-heading of a social studies textbook in a school near you.

As I listened to the testimonies of residential school survivors,

the familiar prose of the ubiquitous history textbook seemed out-of-place. And I understood why: their history is in present tense: I can't speak my native tongue. I am estranged from my parents. I deal daily with the trauma of sexual abuse. I wonder why I survived and my sister didn't.

For these Aboriginal people the past lives on in current realities. The impact of residential schools is only part of their story. Drug abuse, poverty, and high suicide rates are the continuing legacy of Canada's broken promises. The question is: how can some Canadians be content to bury these narratives under the tombstone of "history" when many other Canadians are still wounded by these events? How can I, as a Christian, speak of helping the disadvantaged in other nations if I turn a blind eye to the

injustices in my own? Of course, most of us don't fault ourselves for the trials of the Aboriginal peoples. Regardless, we remain beneficiaries of their forced sacrifices and those of their ancestors. As Canadians, we owe it to the Aboriginal peoples to hear their stories. As Christians, we are called to do much more: we must seek justice and peace for our brothers and sisters.

One thing I know: God has not overlooked the Aboriginal peoples. As the survivors weep over their tragedies, God weeps with them. As Christians, so should we. Not forever – that would be self-defeating. But wrongs have to be recognized and made right so that healing can take place among the Aboriginal peoples. So that healing can take place in Canada as a whole.

MELODI ALOPAEUS

PROPHECIES OF ISAIAH

CONTINUED FROM PAGE SE 3

ty, continues to be an important person in my life, sharing her immense knowledge of singing as well as the life's wisdom God has given her over the years.

It was in Rome, in the spring of 1987 that God gave me my mission in music. Walking along a street, I suddenly heard inside my mind a big symphonic sound and the spoken words, "You should be singing the prophecies of Isaiah". Surprised and excited, I read the Book of Isaiah to see if it could be set to music. I found the Book full of amazing lyrics, material for many songs.

As I am not a composer, I had to find someone to write the music for the songs. Through friends I found George Selbst, an American-Jewish composer who agreed to compose the work if I would record it. In prayer I asked God to show which Isaiah verses I should choose for the songs. I felt that God should influence that decision, so I picked out seven excerpts at random and sent them to the composer. He chose four.

Prophecies of Isaiah, a Work for Mezzo-Soprano and Symphony Orchestra had its World Premiere in February 1992 with Thunder Bay Symphony Orchestra. As I sang with the orchestra, I was reminded of the powerful music I had initially heard on that street in Rome and my heart swelled with thanksgiving to God. The composer and his wife, Hannelisa, flew from New York to hear the Premiere in Thunder Bay. That was the first and only time he heard his composition performed as he passed away in 1996.

Durring the following years, I kept searching for an orchestra that would record the Prophecies, so I could complete my part of the agreement between the composer and myself. While studying at McGill University, I proposed to create the Isaiah orchestra through sampling, as a special project. It didn't happen, however, because that year I had to have several eye surgeries and was not able to pursue it. Once I got real close: the Korean Symphony in Toronto was going to record the songs but, at zero hour, I had appendicitis and all plans had to be cancelled. That week I had participated in Saalem Church Bible School where in small groups we were learning to hear from God.

I heard, "My thoughts are not your thoughts and your ways are not my ways" (Isa. 55:8). I asked the group if the Word was for any of them, but nobody owned it. Later, on a stretcher in the Hospital Emergency, waiting for surgery, I realized that the words were for me. It was not yet God's time to record the Prophecies of Isaiah.

But the time to record did come! Last spring through the assistance and guidance of my friends and colleagues Seppo J. Järvinen and Päivi Marjaana, Prophecies of Isaiah CD was launched in Thunder Bay Saalem with the elders and ministers blessing and releasing it. It is a miracle that the four prophecies which I chose at random, make a complete whole. The titles of the songs tell it all: Song 1, "That Day", Song 2, "Terror for the Invaders", Song 3, "New Jerusalem" and Song 4, "Everlasting Peace".

When the CD was finished, I felt relief. I had finished a God-given task. Soon, however, the Lord reminded me that the original calling was to SING prophecies of Isaiah. That is now my main focus, so I have resigned from my teaching position at Lakehead University to be free to sing Prophecies of Isaiah where the Lord leads me.

In closing, I would like to mention my life's most important support people: my mother, Ester Mäkelä and my husband Artturi Kähärä, both already at home with the Lord. Their prayers, unconditional support and continued encouragement made it possible for me to follow the course God had planned for me. I remember them with deep gratitude and anticipate with longing the day of resurrection when we shall meet again and sing glory to God in the heavenly choir.

TELLIE KÄHÄRÄ
telliekahara@shaw.ca

LähetystyönViesti Jatkoa

Uutisia Rannan perheeltä

Muutama pikainen rukous- ja kiitosaihe työstämme Purepetsha-raamatunkäännöksestä Meksikossa ja jatko-opinnoista Oregonissa, USA:ssa: Ensin suuri kiitosaihe - viime kesänä äänitetty purepetsha-kielinen Uusi Testamentti on nyt netissä kuultavissa: voitte kuunnella sitä osoitteesta ito.mx/purep (kopioikaa osoitte selaimen). Nyt tuhannet purepetshat sekä Meksikossa että täällä Yhdysvalloissa voivat kuulla Jumalan Sanaa internetin välityksellä!

Päivänpolttavin rukousaihe perheemme puolesta on edullisen, mutta sopivan asunnon löytäminen räällä Eugenessä. Nykyinen vuokra-asuntomme on ollut tänä aikana erinomainen, mutta aivan

liian kallis tuloihimme nähden. Uskomme Taivaan Isällä olevan jo tiedossaan seuraava paikka, jota hän valmistaa meille - rukoilkaa meille johdatusta sen löytämiseen.

Kielitieteen opinnot ovat haastavia, mutta tärkeitä, voidaksemme paremmin auttaa sekä purepetshoja että muitakin kansallisia raamatunkääntäjiä heidän käännöksiensä kanssa. Rukoilkaa minulle niihin viisautta ja tehokasta ajankäyttöä.

Rukoilkaa myös sekä meidän että purepetsha-kääntäjien työvälineiden puolesta, että tietokoneet ja ohjelmat pysyisivät kunnossa ja vialliset sellaiset saisimme kuntoon. Arvostamme yhteydenottojanne ja teidänkin kuulumisista - ja erikoisesti rukouksianne!

KARI JA MARIKA

Japani elää herätyksen kynnyksellä

Olimme Japanissa 4-viikon matkalla. Alla on kuva joka kertoo Japanin maaliskuussa tapahtuneen suuren maanjäristyksen ja sen aiheuttaman tsunamin tuhoista. Kaiken surun ja murheen keskellä loistaa silti kirkas valo, joka luo uskoa tulevaisuuteen kansan keskellä. Tuo valo on sanoma Jeesuksesta.

- Tuhon seurauksista kärsivät myös tuhoalueella olevat seurakunnat, jotka ovat menettäneet kirkkorakennuksensa ja jopa jäseniään. Seurakunnat ympäri maata ovat heränneet auttamaan tuhoista kärsineitä kaikin tavoin. Taloudelliset vahingot ovat suunnattomia. Tsunamin tuhoja voitaisiin hyvin verrata atomipommin räjähdykseen, sillä monilla paikkakunnilla rakennuskanta tuhoutui totaalisesti. Kadoksissa lienee vieläkin liki 20 tuhatta ihmistä. On selvää, ettei heitä koskaan löydetä. Tuhoutuneen atomivoimalan ympäristö on asuinkeuhkotonta kauan, suolaveden ja hiekan turmelemat riisipellot viljelyskelvottomia, radioaktiivisen säteilyn vaikutusalueella saatava sato ravinnoksi kelpaamatonta ja sama koskee myös atomivoimalan lähivesialueita kalastusta ajatellen. Tuhannet ihmiset eivät koskaan palaa kotikonnuihleen.

- Saavuimme Tokioon kaksi viikkoa järjestyksen jälkeen ja viivyimme siellä kaksi viikkoa. Koko ajan, yöstä päivää, maa tärisi. Ulkomaalaiset olivat melkein kaikki lähteneet, myös lähetysaarnajat, suomalaisia lukuunottamatta. Finnair oli melkein ainoa ulkomainen lentoyhtiö, joka ei lopettanut Tokion päivittäistä vuoroaan. Naritan kansainvälisellä lentokentällä oli hautausmaan tunnelma, kun pää-

Sirkka-Liisan sylissä on Sami Pekka Lehtosaaren ja hänen japanilaisen vaimonsa nuorimainen. Ihana suloinen pieni nappisilmä! Sami Pekka on pastorina seurakunnassa, jota me aikanaan hoidimme Jamashinan kaupungissa lähellä Kiotoa. Muistakaa tätä perhettä rukouksin.

simme koneesta. Ja sama syvän masennuksen ilma-
piiri heijastui kaikkialla ihmisten keskellä. Ei edes kirsikankukkien loisto saanut väkeä liikkeelle niin kuin tavallisesti. Meidät otettiin vastaan miltei sankareina. Ihmiset, ihan ventovieraatkin, toivottivat meidät tervetulleiksi. Oli ilo julistaa evankeliumia toivottomille ja muistuttaa japanilaisia siitä, että heidän maansa on nousevan auringon maa, ei laskevan. Japani elää herätyksen kynnyksellä. Nyt on aika julistaa Kristusta Japanissa!

- Toiset kaksi viikkoa vietimme Kioton ja Osakan suunnalla. Saimme ottaa osaa seurakuntien yhteiseen neuvottelu- ja rukouspäivään ja vieraila kaikkiaan kolmessa eri seurakunnassa. Olemme saaneet myös kutsun olla mukana tulevan elokuun kesäkonferenssissa Kameokan kaupungissa, lähellä Kiotoa ja sen jälkeen kiertää eripuolilla eri seurakunnissa hyvää Sanomaa julistaen. Iloitsemme tästä jo etukäteen ja pyydämme teitä kaikkia Todistaja lehden välityksellä muistamaan Japania ja tulevaa matkaamme sinne, rukouksin. Jumala rakkautenne runsaasti palkitkoon!

JAAKKO & SIRKKA LIISA ROMU
YRITYKSENKUJA 4 A 5, 60100 SEINÄJOKI
FINLAND (PUH.-358-(0)40-7530969

Lähetysmatka Hondurasiin

Ryhmä Thunder Bayn Saalem seurakunnasta vieraili Hondurasissa kokousmatkalla 23-28.04.2011. Matkan kohteena oli maan pääkaupunki Tegucigalpa ja kaksi pientä maaseutukylää El Tamarindo ja El Porvenir. Viiden päivän aikana ryhmä piti kahdeksan kokousta, joissa pastori Marko Selkoma saarnasi tulkkinään Jose Castillo ja Sam Leppänen tallensi tilaisuudet videonauhalle.

Matka alkoi kahdella iltakokouksella keskiviikkona ja torstaina Tegucigalpasta ja jatkui maaseutukyläin perjantaina ja lauantaina. El Porvenirin kylässä oli myös kastepöytä, jossa kaksitoista uutta uskovaista tahtoi seurata Jeesusta kasteen hautaan. Sunnuntaina oli vuorossa kaksi tilaisuutta Tegucigalpan kahdessa suuressa seurakunnassa. Jumala siunasi tilaisuudet ja ainakin 65 todisti parantuneensa, 40 vastaanotti Jeesuksen pelastajanaan ja suuri joukko uskovia täytti Pyhällä Hengellä ja tulella.

Matkan tarkoituksena, Jumalan sanan julistamisen lisäksi, oli luoda kontakteja ja suunnitella tulevaa evankelioimiskampanjaa Hondurasissa. Iglesia de Dios-helluntaikirkkokunnan johtaja, pastori Pedro Guardado esitti kutsun tulla evankelioimiskampanjaan vuoden 2012 tammi-maaliskuussa ja kampanjan suunnittelu on jo alkanut. Kiitos kaikille, jotka muistitte matkaa rukouksin.

Marko sai kastaa 12 vastauskoontullutta

Viimeaikaiset maailman tapahtumat panevat meidät ajattelemaan mitä tämä kaikki on? Eikä ole epätavallista se, että kysymme miksi kaikki tämä tapahtuu? Onko tällä kaikella jokin tarkoitus? Mihin tämä johtaa? Kysymysten tulva ja myllerrys voi vallata ajatusmaailmamme.

Ensiksikin totean, että kaikkiin elämämme kysymyksiin ei ole tai löydy vastausta tässä ajassa, siihen meidän on tyytyminen. Kun etsimme vastauksia näihin maailman mulistuksiin ja tragedioihin, meidän tulee olla siinä hyvin tarkkoja ja varovaisiakin. Toiseksi, löydämme kyllä Raamatusta määrättyjä viitteitä siihen miten maailmamme tapahtumat tulevat kehittymään. Monet näistä ajankuvista ovat Sanassa hyvinkin selkeitä, mutta siitä huolimatta tulee nöyrin mielin pyytää Jumalan Hengen ohjausta ymmärtämään niitä.

Olen lukenut viime aikoina Jobin kirjaa ja jos missä, niin sen kirjan kertomuksessa on paljonkin kysymyksiä. Mutta kun sitä tarkemmin tutkit, löytyy sieltä todella paljon myös vastauksia. Jumala sallii Jobille koettelemuksia. Minä näen niin, että Jumala luotti Jobiin ja hän uskoi Jobin selviävän koettelemuksista. Huomaa Jobin kohdalla myös se, miten saatana ei voinut

myös lausuu syviä ja katke-riakin sielunhuutoja kuten tämä, "Minun sielu-

Minun sielu-

ni on kyllästynyt elämään; minä päästän valitukseni valloilleen ja puhun sieluni murheessa, minä sanon Jumalalle: 'Älä tuomitse minua syylliseksi; Ilmaise minulle, miksi vaadit minua

tilille." Job ajattelee loppunsa tulleen, mutta kuin viimeisenä 'joutsenlaulun' hän toteaa seuraavasti: "Mutta minä tiedän lunnastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä. Hänet olen minä näkevä apunani: minun silmäni saavat nähdä hänet – eikä vieraana."

Jobin kirjan sanoma opettaa myös sen, kuinka Jumalalla on suvereeni valta kaiken aikaa ja kaikkien tapahtumien suhteen, siksi uskomme myös ihmeisiin.

Muista myös aina se, että Jumalan vallan alle kuuluu myös saatana ja hänen paha valtakuntansa. Jumala pani päätepiteen vihollisen vallalle Jobin elämässä. Kun Jumala käy puhumaan ja vastaamaan Jobille, niin hän puhuu luomakunnan kautta, kehottaen katsomaan hänen tekojaan ja oppimaan niistä, sillä ne ovat hänen hallinnassaan.

Kaiken tämän kuultuaan Job pani käden suullensa ja toteasi: "Korvakuulolta vain olin sinusta kuullut, mutta nyt on silmäni sinut nähnyt." Kuten tiedämme, Jumala siunasi Jobin elämän loppupuolta enemmän kuin alkupuolta. Job kuoli vanhana ja elämästä kyllänsä saaneena.

Jobin kirja opettaa vielä sen - kulje hiljaa kärsivän rinnalla, rukoillen ja auttaen, älä anna niinkään valmiita vastauksia. Tämä aika muistuttaa yhteisöllisyyden tarpeesta. Pitäkäämme huolta toinen toisistamme. Kaiken myllerryksen keskellä Jumala kutsumi meitä turvaamaan ja luottamaan Häneen.

SIUNATEN, ENTINEN PREERIAN PASTORI
JOHN REMES

Jumalan parantava voima tänään (osa 2.)

Jumala välittää parantavaa voimaansa monin eri tavoin. Hän on valmistanut useita eri kanavia, joiden välityksellä Hänen parantava voimansa virtaa meidän parantumiseksemme. Edellisessä osassa käsitelimme Jumalan sanan parantavaa voimaa.

Tiedon ja viisauden sanat parantumisen välikappaleena

Ensimmäisen Korinttilaiskirjeen armolahjaluettelossa mainitaan tiedon ja viisauden sanat: "Niinpä saa Hengen kautta toinen

viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman Hengen vaikutuksesta" (1 Kor. 12:8). Jumala on kaikkietävä. Yksinkertaistettuna tiedon sanan armolahja on pieni kappale tuota Jumalan kaikkietävyyttä. Tiedon sanan lahjan välityksellä Jumala voi antaa tiedon sanana, kuvana tai fyysisenä tunteuksena lahjan vastaanottajalle. Jos kysymyksessä on sairaus, Jumala antaa tiedon kyseisestä sairaudesta, jonka Hän on joko parantanut, on parantamassa tai tulee parantamaan. Tämän armolahjan toiminta on Jumalan suvereenin toiminnan esiinastumista. Hän vain näkee hyväksi ilmoittaa

palvelijoilleen, mitä Hän on aikonut tehdä. Lahjan toiminta tuo Jumalan pyhyiden ja uskon ilmapiiriin tilaisuuksien ylle.

Noin yhdeksän vuotta sitten, muistan kuinka sain yksinkertaisen tiedon sanan eräässä kokouksessamme Thunder Baysa. Tilaisuuden puolesta välissä sanoin sanan "tenniskyynärpää" ja julistin terveyttä tuon tenniskyynärpään ylitse Jeesuksen Kristuksen nimessä. Seuraavana sunnuntaina seurakuntamme jäsen Fred tuli luokseni ja kertoi seuraavaa. Hänellä oli kivulias tenniskyynärpää, kun hän tuli kokoukseen vaimonsa Estherin kanssa. Hän istuu mietteisään tilaisuudessa, kun hän kuulee minun sanovan, että täällä on joku, jolla on tenniskyynärpää ja että Herra haluaa parantaa sinut. Fredin vaimo Esther, pukkaa suuren innon vallassa Fredia kylkeen ja sanoo: "Fred, Fred! Tuo sana on sinulle, ota se vastaan!" Fred alkoi paikallaan hiljaa kiittää Herraa ja liikuttaa kyynärpäätä ja parani siinä hetkessä.

Tiedon- ja viisauden sanat voivat toimia yhdessä. Tiedon sanan kautta Jumala voi antaa tiedon sairaudesta, mutta viisauden sanan kautta Jumala voi antaa toimintaohjeet, kuinka tuo parantuminen tulee tapahtumaan ja kuinka Jumalan palvelijan tulisi toimia. Joskus parantuminen voi tapahtua omalla paikallaan, joskus ohjeena on pyytää sairas rukouspalveluun tilaisuuden lopussa.

Pari vuotta sitten olin tilaisuudessa, jossa sain tiedon sanan kuvana. Näin näyssä jalkapöydän ja sain Herralta toimintaohjeeksi (viisauden sana), että tuon henkilön parantuminen tapahtuu, kun hän

polkee tuota jalkaa lattiaan. Kysyin, että onko räällä joku, jolla on jalkapöytä kipeä. Tilaisuudessa oli nainen, jonka jalkapöytä oli kipeä ja hän linkkasi. Pyysin häntä tulemaan salin etuosaan ja sitten selitin hänelle, mitä uskoin Herran minulle kertoneen. Kehotin häntä polkemaan jalkaa lattiaan rauhallisesti, ei mitään kovaa tempoilemistä. Sisar teki näin ja hetken kuluttua toteasi iloisesti, että kipu oli kokonaan poissa ja jalkapöytä oli terve. Näin siis tiedon- ja viisauden sana toimivat yhdessä parantumisen välikappaleena.

Parantamisvoitelu ja parantamisen lahjat

Jeesuksen palvelutehtävässä oli tilanteita, jolloin erityinen voitelu virtasi juuri parantumisen alueella. "Ja kaikki kansa tahotoi päästä koskettamaan häntä, koska hänestä lähti voima, joka paransi kaikki" (Luuk. 6:19). "Ja kun sen paikkakunnan miehet tunsivat hänet, lähettivät he sanan kaikkeen ympäristöön, ja hänen tykönsä tuotiin kaikki sairast. Ja he pyysivät häneltä, että vain saisivat koskea hänen vaippansa tupsuun; ja kaikki, jotka koskivat, paranivat" (Matt. 14:35-36). Markuksen evankeliumin luku viisi kertoo myöskin tutun kertomuksen naisesta, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta. Hän tuli takaapäin ja Jeesuksen huomaamatta koski hänen vaippansa ja parani. Jae 30 kertoo: "Ja heti kun Jeesus itsessään tunsi, että voimaa oli hänestä

Marko Selkomaa
PARANTAKAA SAIRAITA

Marko Selkomaa käsittelee teoksessaan monipuolisesti sitä, mitä Raamattu opettaa sairaiden parantumisesta. Hän jakaa myös henkilökohtaisia, rohkaisevia kokemuksia tältä alueelta. Kirjasta välittyy syvä halu noudattaa Jumalan kehoitusta rukoilla sairaiden puolesta ja usko Jumalan ihmeitä tekevään, parantavaan voimaan. Marko Selkomaa toimii helluntaiseurakunnan johtavana pastorina Thunder Bayssa.

Tk. AM951 Sh. 21,50 Ilmestymiskuukausi: elokuu 2011

aika media
www.aikashop.fi

JATKUU SIVULLA 9

JATKOJA SIVULTA 8

Jumalan parantava voima

lähtenyt, kääntyi hän väkijoukossa ja sanoi: "Kuka koski minun vaat-teisiin?" Jeesuksesta virtasi näissä tilanteissa parantava voitelu. Nykyajassakin, voimme joskus olla tilaisuuksissa, missä Jumalan voiman läsnäolo on vain niin suuri, että tuon voitelun pakosta sairaudet paranevat. Parantava voitelu on tietyssä mielessä sitä, että ilmapiiri on niin täynnä Jumalaa, että sairaus paranee Jumalan läsnäolossa.

"Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama...niinpä saa Hengen kautta...toinen taas terveeksitekemisen lahjat siinä yhdessä Hengessä" (1 Kor. 12:4-9). Terveeksitekemisen lahjat on luetteloitu yhdeksi Hengen lahjoista korinttilaiskirjeen armolahjaluettelossa. Lahja on monikkomuodossa ja se voidaan määritellä seuraavasti: "Näiden lahjojen avulla on tarkoitus parantaa yliluonnollisesti tauteja ja raihnaisuutta. Ne ovat Hengen yliluonnollisia ilmenemismuotoja kaikenlaisen inhimillisen sairauden karkottamiseksi, olipa se elimellistä, toiminnallista tai hermostollista, äkillistä tai pitkäaikaista. (Horton, Harold, Pyhän Hengen lahjat [Vantaa, RV-kirjat, 1982], sivu 79)."

Käytännössä monesti lahja ilmenee niin, että henkilön "onnistumisprosentti", jonka kautta kyseinen lahja toimii, on suurempi tiettyjen sairauksien kohdalla. Joku voi huomata, että erittäin monet tai lähes kaikki selkävaiivat paranevat, kun hän rukoilee, kun taas muut vaiivat ovat tiukemmassa ja päin vastoin. Näyttää myöskin siltä, että terveeksitekemisen lahjat toimivat kaikkein yleisimmin käskysanan kautta Jeesuksen nimessä. Terveeksi tekemisen lahjoja tulee Paavalin opetuksen mukaisesti myös tavoitella kiihkeästi seurakunnan rakentumiseksi ja evankeliumin eteenpäinviemiseksi (1. Kor. 12:31, 14:1 ja 14:12).

MARKO SELKOMAA
(MUKAILTU REFERAATTI FLORIDAN
TALVIPÄIVILLÄ 26.02.2011
PIDETYSTÄ PUHEESTA)

KIRJALLISUUTTA:
SELKOMAA, MARKO: PARANTAKAA
SAIRAITA. AIKAMEDIA, 2011.

Meidän tulee, tai paremminkin, meillä on etuoikeus ylistää Jumalaa olosuhteista riippumatta ja vaikkemme saisi siitä mitään takaisin. Jumala on ylistyksen arvoinen, ja Hänen omiensa velvollisuus ja etuoikeus on ylistää Häntä Hänen suurista töistään ja siitä että Hän on Jumala, vaikkemme itse kokisi tai näkisi mitään kun näin toimimme. Hänen omansa on luotu "Hänen kirkkautensa kiitokseksi" (Ef. 1:12, 1:14). Silti, Jumala on niin hyvä, että Hän on yhdistänyt ylistykseensä valtavan voiman. Kun kiitämme ja ylistämme Herraa koko sydäme-stämme, voimme odottaa, että Jumalan voima ilmenee eri tavoin.

Yksi Raamatun tunnetuimpia esimerkkejä rästä löytyy Apt. 16. luvussa. Paavali ja Silas olivat Jumalan selkeän ilmoituksen seurauksena tulleet Makedoniaan, Filippiin kaupunkiin. He alkasivat siellä jakaa Jumalan Sanaa, ja ihmisiä alkaa tulla uskoon. He myös vapauttavat palvelijattaren, jossa on tietäjähenkilö. Ongelmaksi

Ylistyskoulu – osa 8 "Ylistyksen voima"

koituu, että palvelijattaren omistajat olivat tienanneet ennustamisella paljon rahaa, ja asiasta nousee kova mellakka. Mellakka koituu niin pahaksi, että Paavalilta ja Siilaalta revitään pois vaatteet, ja heitä lyödään raipoilla. Raamattu kertoo Apt. 16:23-24: *"Ja kun he olivat heitä paljon piek-sättäneet, heittivät he heidät vankeuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä. Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuuhan."*

Voitko kuvitella minkälaisen kohtelun nämä kaksi Herran palvelijaa saivat? He eivät olleet tehneet mitään paha, päinvastoin. He olivat olleet kuuliaisia Jumalan äänelle, ja lähteneet auttamaan Makedonian ihmisiä. He olivat johdattaneet ihmisiä elävän Jumalan tuntemiseen. He olivat vapauttaneet naisparan pahanhengen vallasta. Silti hyvä palkittiin pahalla. Heidä syytettiin virheellisesti. Heidä pieksettiin ja pahoinpideltiin ja kaiken kukkuraksi heitettiin vankilaan, ja vielä eristys-selliin, joka kruunattiin jalkapuualla.

Voitko nyt nähdä Paavalin ja Siilaan siellä sisimmässä vankihuoneessa, jalat kiinni jalkapuu-sa? Heidän haavansa ovat pahan pahoinpitelyn jälkeen edelleen auki. Veri valuu vielä, ja tuska on varmaan sietämätön. He olisivat voineet alkaa kyseenalaistaa koko tehtävänsä ja Jumalan kutsun seuraamista. He olisivat voineet

valittaa tilanteesta niin monin tavoin. Uskon, että moni meistä, minä mukaan lukien olisin syylistynyt sen tapaisiin. Oliko näky jonka sain makedonialaisesta miehestä kuitenkin Jumalasta? Olemmeko Jumalan täydellisessä tahdossa? Mutta mitä nuo kaksi Jumalan urheaa soturia tekivät?

"Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja veisasivat ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat heitä" (Apt. 16:25). Tämä on minulle yksi Uuden testamentin rakkaimpia ja voimallisimpia jakeita. Mikään ei voinut estää näitä kahta miestä! Heidän jalkansa oli sidottu jalkapuuhan, mutta heidän rukous-elämänsä ja ylistyslaulujansa ei voinut sitoa mikään! Heille olisi pitänyt laittaa sukapula jos olisivat tahtoneet estää Paavalin ja Siilaan ylistyksen! Ja silti heidän sydämensä olisi laulanut ja ylistänyt Jeesusta!

En tiedä osasivatko he odottaa mitä seuraavaksi tapahtui. He kyllä Raamatun hyvin tuntevina tiesivät monet esimerkit Vanhasta Liitosta, jolloin Jumalan kansan ylistäessä muurit olivat kaatuneet ja vihollisjoukot olivat joutuneet sekasortoon. Mutta he ylistivät Jumalaa tapahtui mitä tahansa, sillä heidän Herransa oli sen arvoinen. Silti, tämän vaatimattoman rukous- ja ylistyslauluhetken keskellä tapahtuu Jumalan voiman esiin purkautuminen ennenkuulumattomalla tavalla: *"Silloin tapahtui yhtäkkiä suuri*

maanjäristys, niin että vankilan perustukset järkkäyivät, ja samassa kaikki ovet aukenivat, ja kaikkien kahleet irtautuivat" (Apt. 16:26).

Tapahtui valtava läpimurto! Ja tämä läpimurto oli niin voimallinen, etteivät pelkästään Paavali ja Siilas vapautuneet, vaan myös kaikki muut, jotka olivat kuulemassa. Tämä on valtava opetus meille. Muutama vilpirön uskova, jotka antautuvat rukoukseen ja ylistykseen voivat olla välikappaleena laajemmalle läpimurrolle, joka koskettaa monen muun ihmisen elämää.

Asiat eivät jääneet tähän, vaan myöhemmin vanginvartija ja hänen perheensä pelastuu, ja heidät kastetaan keskellä yötä. Paavalin ja Siilaan haavat pestään, ja myöhemmin heidät päästetään vapaaksi.

Ehkä sinä, rakas lukija, olet aivan kuin pimeän yön keskellä, ja tuntuu siltä, että sinut on harkattu verille. Keskellä kipua, nosta katseesi Jumalaan, rukoile häntä ja laula hänelle ylistyslauluja. Voi olla, että kohta paikat ympärilläsi tärisyvät ja huomaat olevasi päivänvalossa, haavat pestynä ja vapaana. "Suullani ylistän Jeesustani, Hengen miekka on minulla kädessäni. Ei tuonelan portitkaan estää mua voi, sillä taistelu on Jeesuksen. Ylistän Herraa, halleluja...".

PETRI KOSONEN

Saitteko Pyhän Hengen?

Vanha testamentti viittaa Pyhään Henkeen. Jes. 28:11 sanoo: "Ja vieraalla kielellä, oudoin sanoin hän on vastedes puhuva tälle kansalle." Joel 3:1: "Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan henkeni kaikkiin ihmisiin. Ja niin teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä, vanhuksenne ennusunia."

Luuk. 24:49 sanoo: *"Minä lähetän teille sen, minkä Isäni on luvannut. Pysykää tässä kaupungissa kunnes saatte varustukseksenne voiman korkeudesta."* Ole avoin Jumalan lupaukselle! Apolloksen ollessa Korintossa Paavali vaelsi ylänköseutujen halki ja tuli Efesoon. Hän tapasi siellä muutamia opetuslapsia ja kysyi heiltä: *"Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?"* (Apt. 19:1-6)

Vanhempani kuuluivat Helsingin Vapaakirkkoon. Itse en ollut kovin innostunut uskosta – se oli mielestäni niin kahlitsevaa, ajattelinkin, ehkä sitten vanhana. Helluntaina vuonna 1955 lähdin ystäväni kanssa Santalan leirille. Siellä Jeesus kutsui minua omakseen laulun kautta: "Jeesus, Jeesus, ohi älä käy." Kutsu tuli niin rakkaasti, että en voinut enää vastustaa. "Tule Jeesus sydämeni kuninkaaksi," vas-

tasin.

Raamattua luin ja huomasin lupauksen Pyhästä Hengestä (Apt. 1:4–5:8). Kaipasin ja rukoilin sitä. Minun oli pakko saada se! Siskoni kanssa lähdimme Saalemin telttakokouksiin vuonna 1959. Penkillä istuessani rukoilin: "Herra, jos todella olet olemassa, niin näytä minulle itsesi!" Putosin polvilleni maahan. Pyhän Hengen voimakas virta tuli ylleni, rukoilin kielillä koko illan. Siskoni talutti minut kotiin. Seuraavana päivänä osasin puhua äidinkieltäni jälleen. Pyhä Henki vahvisti uskoani. Hän on Johdattaja, Lohduttaja, rikas Auttaja kaikissa asioissa. Ota vastaan Pyhän Hengen lahja! Ole tervetullut, Pyhä Henki! "Henkesi Herra heikoille voiman suo, elämän muuttaa, uudeksi kaiken luo. Ylistyslauluun sieluni virittyy, Jeesusta kiittän, voimansa enentyy" (Aimo Huttunen).

VUOKKO SALMI

JATKOA SIVULTA 12

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadoukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

“Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja.

“Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi,

pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. “...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minun puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Yrittänyttä ei laiteta . . . paitsi Salamen kohdalla, neljä kertaa

Zywayn alueella ensimmäinen seminaari Salame istuu Päivin takana

nyt, että enää ei epäonnistuta. Salame kiipesi korkealle, jyrkälle kukkulalle ja päätti hypätä sieltä alas. Pudotus olisi sen verran korkea, että siinä varmaan kuolisi nopeasti. Näissä aikeissa Salame lähestyi jyrkänteen reunaa. Lasittunein silmin hän katsoi eteenpäin ja päätti ottaa viimeisen ratkaisevan askeleensa. Silloin hän kuuli selvän äänen vierestään: “Älä tee sitä! Sinä et saa tehdä sitä itsellesi!” Mitä, kuka, missä joku puhuu? Ketään ei ollut siinä lähellä. Sitten ääni kehotti häntä palaamaan takaisin kotiin ja lukemaan Raamatusta niin hän saisi vastauksen. Suuren hämmästyksen vallassa, Salame kääntyi takaisin ja etsi jostain Raamatun. Sen aukaistessaan sieltä avautuivat

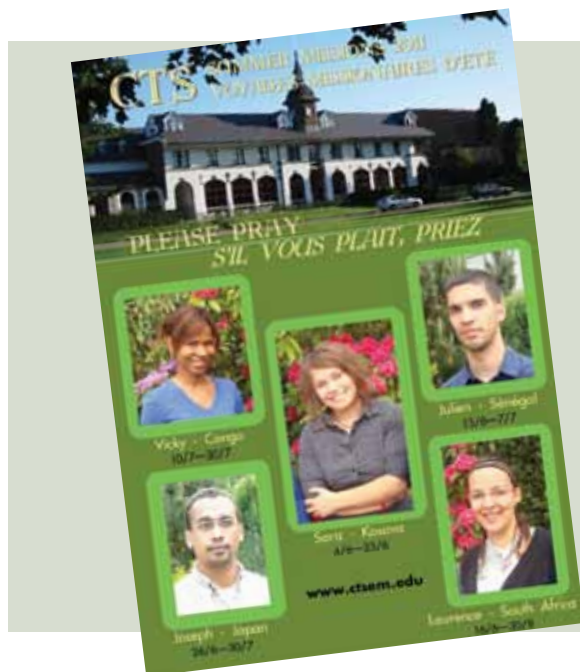
sanat: “Jeesus vastasi, Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan tule Isän luokse muutoin kuin minun kauttani” (Joh. 14:6).

Salame tiesi heti siitä hetkestä alkaen, että hänen on tavattava tämä Jeesus. Hän tiesi, että kirkkoissa puhuttiin Jeesuksesta ja Jumalasta. Hän päätti etsiä kirkon, jossa tiesi että julistettavan sanomaa Jeesuksesta. Arkana hän meni sisään Nazareth-nimisellä paikkakunnalla paikalliseen helluntaiseurakuntaan. Ensimmäistä kertaa hän sai kokea todellista rakkautta ihmisten rukoillessa hänen puolestaan. Siinä hetkessä hän myös tajusi miksi kaikki itsetuhoyritykset olivat epäonnistuneet. Saatana olisi halunnut tuhota hänen nuoren elämänsä iankaikkisesti. Nyt hän ymmärsi, että hänen elämällään on sittenkin joku merkitys. Päätös syntyi siinä katumusalttarilla. Hän ha-

luaa palvella tuota Jeesusta, joka sanoo olevansa tie, totuus ja elämä. Hän haluaa kertoa myös kaikille toisillekin tuosta rakkaudesta, joka on tarjolla kaikkein kurjimallekin ja pettynelle ihmiselle. Nasaretissa oli riemujuhla, kun Jeesus Nasaretilainen kohtaisi Salamen ja pelasti hänet.

Haastattelijamme Zelalem kysyi häneltä lopuksi, miten evankelistan työ nyt etenee? Hän sanoi, että edellisellä viikolla ennen seminaaria, seitsemän ihmistä tuli uskoon! Suomalainen sanonta kuuluu: “Yrittänyttä ei laiteta,” tarkoittaen, että kun oikein kovasti yrittää niin varmaan onnistuu. Onneksi Salamen kohdalla tuo sanalasku ei pitänyt vaan tapahtui poikkeus...niin, onneksi myös niille seitsemälle edellisellä viikolla uskoontulleille.

SAM TUOKKOLA

Riku ja Annen uutiset Belgiasta!

Raamattukoulun oppilaat, opettajat ja henkilökunta ovat keränneet keskuudestaan yli 6.000 euroa lähetysrahaa jotta voivat lähettää nämä 5 kesälähetys harjoittelijaa eripuolille maailmaa. Heidät siunataan lähetyskokouksessa. On ollut ilo olla lähetyskomitean vastaavana ja työskennellä oppilaiden kanssa, tartuttua heihin innostusta lähetysasialle ja myös innostua itse heidän kanssaan.

Anne Tuppurainen

ASIAMIEN INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Taimo Majalahti
Finnish Church
P.O. Box 1017
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. 705.235.5025
taimo_majalahti@yahoo.com

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@west.net

Marja-Liisa Raatikainen
214 Carl Ave,
Thunder Bay, ON
P7B 4Z7
mlraatikainen@gmail.com

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Onni Toivanen
3732 Ross Street
Red Deer, AB T4P 1E2
Puh. 403.346.2489

Liisa Lienes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvärinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Antti Rahko
c/o Finnish Church
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Reijo Metsälä
Velhontie 2 G 58
48350 Kotka
Finland, Europe

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkaila on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. http://siion.blogspot.com

Su. • Aamukokous klo 10.00
Ti. • Lähetyspiiri klo 12.00
To. • Raamattutunti ja rukous klo 19.00
Radio-ohjelmat lauantaisin klo 8.30, Sudbury 95.5 FM,
North Bay 103.5 FM, Elliot Lake 102.5 FM,
Manitoulin 102.1, ja sunnuntaisin klo 8.30, Sudbury 98.9 FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
taimo_majalahti@yahoo.com

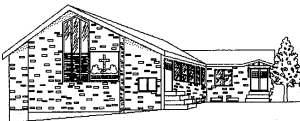
Su • klo 8:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Lienes**

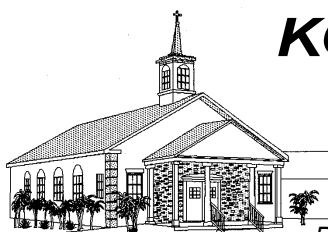
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025

Puh. (978) 343-9659

Rukousskokoukset kodeissa.

Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO

All Nations Church

1510 High Ridge Rd,
Lake Worth FL 33461, USA

Pastori **Petri Kosonen**
(561) 252-5355

Puh/fax kirkolle: (561) 533-5716

Puhelinsana 24 h: (561) 585-1110

Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su	klo 10:00 am	English Worship Service
	klo 6:00 pm	Iltakirkko
Ke	klo 7:00 pm	Prayer Meeting
	klo 7:00 pm	Youth
To	klo 7:00 pm	Sanan ja rukouksen ilta
Su	klo 9:00 am	Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset"
		asemalta WPBR 1340AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su •	Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
	English Service	11.45
To •	Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe •	Nuorisilta /Youth Meeting	klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

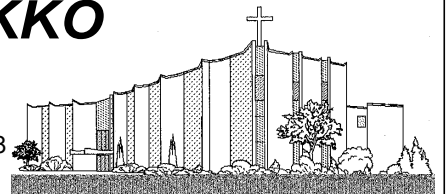
KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500
Jarno Karjanlahti 604 431-7400

Su •	Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 10:00
Sun •	English Service & Sunday School	11:15 am
To •	Rukousta ja Raamattua	klo 11:00
Fri •	Youth meeting	7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253

Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938

Nuorisopastori **Pekka Perho** (807) 768-3680

Su •	klo 10:00	Aamukokous
Sunday •	12:00 noon	Family Celebration & Sunday School
Su •	klo 18:00	Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti •	klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke •	klo 19:00	Sana & rukous
To •	klo 13:00	Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday •	7:00 pm	Midweek Prayer & Bible Study
Friday •	8:00 pm	Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Griittänyttä ei laiteta . . . paitsi Salamen kohdalla, neljä kertaa

Zywai on paikkakunta Rift Vallyn alueella ja selkeästi Etiopiassa muslimien asuttamaa aluetta. Mutta siellä on nyt menossa hengellinen herätys. Neljä kertaa vuodessa pidetään kastejuhlat, joissa mukana on yleensä reilut sata kastettavaa. Jopa 200 on kastettu yhdellä kerralla. Evankeliumin työn tuolla alueella aloitti Pastori Aberra noin kymmenen vuotta sitten. Tällä hetkellä siellä on voimakkaita seurakuntia, jotka julistavat sanomaa rakastavasta Jumalasta, sidottujen ihmisten sydämissä olevan ankan jumalaku- van murtamiseksi.

Järjestimme Zywain alueella ensimmäisen seminaarin muutama viikko sitten. Saimme nähdä ja kokea miten Jumalan Sanan arvostus ja siitä oppiminen oli suuri ilo mukana oleville sisarille ja veljille. Oppituntien välillä tutustuimme moniin heistä ja ihmettelimme Jumalan suurta armoa ja hyvyttä heidän kohdallaan. Tässä lyhyesti erään sisaren, Salamen, kertomus elämästään.

Salame kertoi syntyneensä

kotiin, jossa äiti ja isoäiti olivat noitatohtoreita. Äidin ja isoäidin tavoitteena oli myös saada Salame mukaan noituuksien hämärään maailmaan. Demonisten voimien vaikutus oli kiistämättä kongreetinen ja pimeyden teot herättivät kummastusta ihmisissä ja pienessä Salame työssä. Mutta jostain syystä hän ei missään tapauksessa halunnut lähteä seuraamaan äitinsä ja isoäitinsä esimerkkiä. Siitä syttyi viha heidän välilleen. Salame tunsi itsensä hyvin yksinäiseksi ja hylätyksi. Siinä ilmapöörissä hän kasvoi ja elämä tuntui yhä synkemmältä ja vaikeammalta. Murrosikänsä tullessaan hän ei nähnyt enää mitään tarkoitusta elämällään. Itsetuhoiset ajatukset valtasivat nuoren naisen mielen. Hän päätti lopettaa kurjat päivänsä oman käden kautta.

Ensimmäisellä kerralla hän päätti ottaa suuren annoksen tappavaa myrkkyä. Tilaisuus siihen tulikin ja hän joi jotain kuolettavaa myrkkyä. Noitatohtorin tyttönä hän tiesi sen myrkyn voiman ja oli varma, että siihen hänen elämänsä sitten päättyy ja kärsimykset ovat ohi. Ennen kuin myrkky ehti imeytyä hänen elimistönsä

hän sai voimakkaita oksennuskohtauksia eikä voinut mitään muuta kuin oksentaa monta kertaa yhteen menoon. Itse asiassa hän meinasi kuolla, ei myrkkyy, mutta tukehtumalla oksennukseensa. Kuitenkin hän selvisi siitä.

Seuraavan kerran hän päätti hirtträä itsensä. Jonkun ajan päästä tilaisuus siihen tuli ja hän teki synkät valmistelut ja päätti lopettaa nuoren elämänsä köyden jatkeena. Mutta taas hän epäonnistui aikeessaan. Kuka tietää mikä oli syy, ehkä hänen keveä vartalonsa vai mikä? Mutta joka tapauksessa käysi ei tukehduttanut häntä eikä katkaissut hänen hentoja niskanikamiaan. Ja aivan kuin sattumalta siihen ilmestyi jostain ihminen, joka auttoi hänet pois tuosta karmeasta pinteestä.

Kolmas kerta oli taas myrkytysyritys. Jälleen samanlainen ankara oksennuskohtaus esti myrkyn sulautumasta hänen elimistönsä, eikä yritys tälläkään kertaa onnistunut.

Neljännän yrityksen piti onnistua varmasti. Hän oli päättä-

Salame

JATKUU SIVULLA 10

Uusi tilaus ☐ Uusinta ☐ Todistaja

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101(12-11),
tilaus päättyy numeroon 12 eli Joulukuun 2011.

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta	\$35.00
USA	\$40.00
Muut maat	\$45.00 Euroina 40

(Ilmestyy 10 kertaa vuodessa)

Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society

1920 ARGYLE DRIVE

VANCOUVER B.C. V5P 2A8

E-MAIL: editor@todistaja.com

Todistaja

1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervehdys sinulle ystävä,

Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____

Osoite _____

Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

Voit osoittaa lahjasi nimellä

Mission Press Society.

Lahjoitukset ovat virallisesti

verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

SUMMER CAMP

August 18th to 21st
AT CULTUS LAKE

AGES 8 TO 17

Come join us for a fun and great time!

- Swimming
- Canoeing
- Hiking
- Canteen
- Crafts
- Bible Teaching
- Camp Fires
- Fun Games
- Wacky Skits
- Friends

To register contact:
email: jarno@kotikirkko.bc.ca

Put on by: Vancouver Finnish Bethel Church

KESÄLEIRI 18.-21.8.2011

8-17 vuotiaalle mukavalla Cultus Lake -alueella.

Ilmoittautuminen ja lisätieto: jarno@kotikirkko.bc.ca, 778-223-4490